KOLOVRAŤ

čtvrtletník z.s. Č.P.S. | Lughnasadh 2014 | č. 10

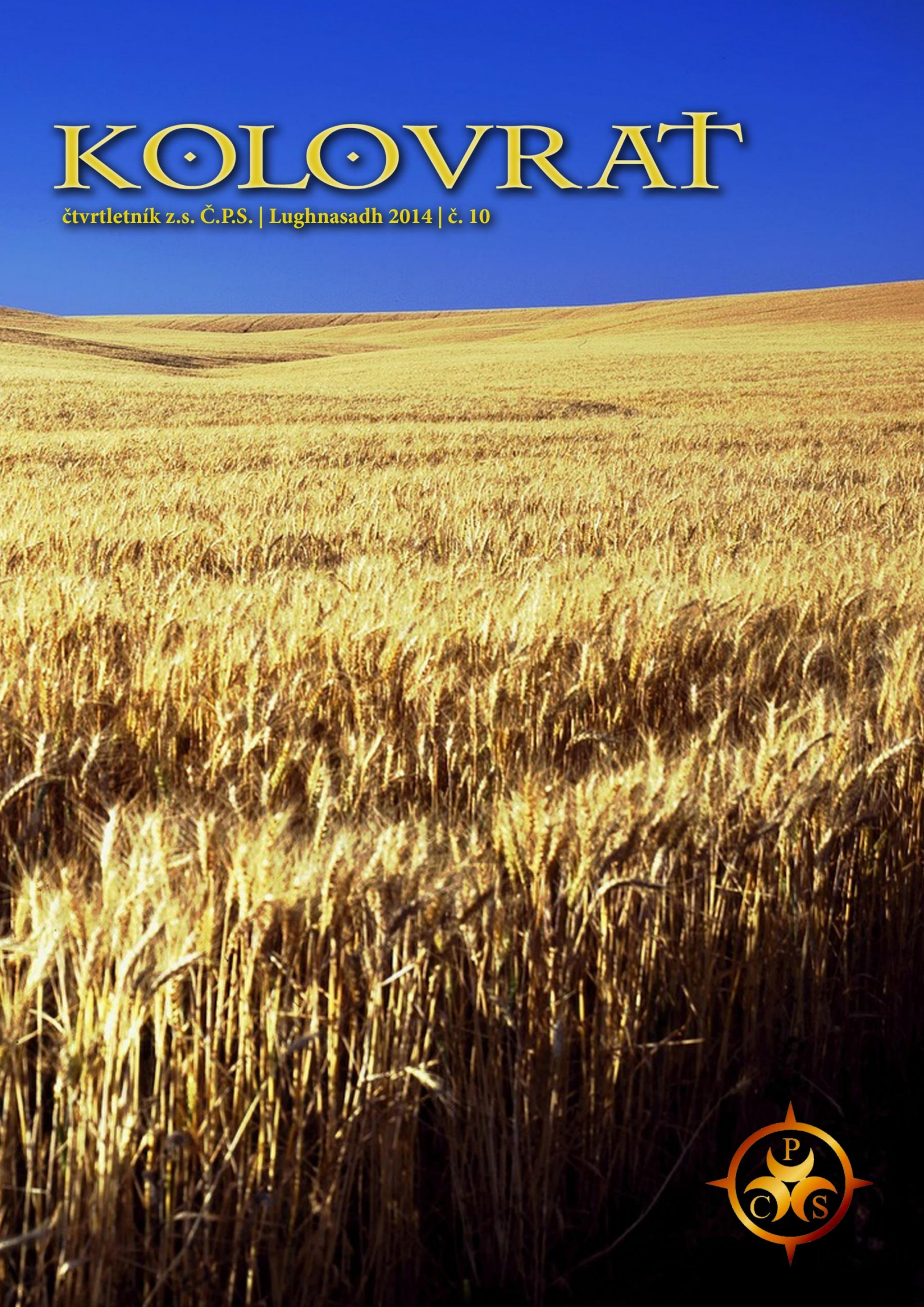

Vydalo Občanské sdružení Česká pohanská společnost.

Šéfredaktorka:
Lenka Brichová

Redakční rada:
Filip Kubín
Josef Petr
Michal Belšán
Táňa Ratajová

Vedoucí rubrik a korektoři:
Anežka Sobotková
Filip Kubín
Jiří Posledník
Josef Petr
Michal Belšán
Táňa Ratajová

Obálka:
Michal Belšán

Grafická úprava:
Filip Kubín
Táňa Ratajová

Adresa Č.P.S.:
Červeného 611/7,
Liberec VI
46006.
http://pohanskaspolecnost.cz

Kontaktní email časopisu:
Lenka.Brichova@pohanskaspolecnost.cz

Děkujeme všem, kteří se ve svém volném čase podílejí na tvorbě a zpracování Kolovratu, a kteří přispěli svým dílem k jeho vytvoření!

Obsah

Úvodník 2

Téma: SLOVÁCKÉ JARO 3

Bylinky: Byliny pro léčení i rituální praxi II. díl 8

Eko-rubrika: Projekt: Pohanská rodina 16

Pohanská tvorba: Příběh + rozhovor o malbě krví s Coreyemmah 18

Pohanské stopy: Člověk a letní příroda 29

Povídka: Příběh k Lughnasadhu 32

Slavíkův koutek: The Old Walking song 34

Zprávy z akcí Č.P.S.: Reportáž: Vyprávění keltských mýtů doprovázené hrou na harfu 36

Pozvánky na akce 39

Pohanská knihovnička: Recenze 42

Pohanský kotlík: Mamgu, Dožínkové palmsky a Obětní chleba 46

Názor: Žij svou duchovní cestu: Posvátné úkony v každodenním životě 50

Č.P.S. Naše vize 54

Úvodník

Vážení členové Č.P.S., milí čtenáři,

je čas radosti a hojnosti. Země nám přináší plody krásného a teplého léta, obilí už je sklizeno. Mnozí z vás se navrátili z dalekých cest a mnozí z vás se pod ochranou léta na další ještě vydají. Já vám přeji, ať se vám na cestách jen daří a ať si s sebou zpět přivezete inspiraci a sílu do další části roku.

Do lughnasadového Kolovratu jsme pro vás připravili poezii Kola roku z kraje Žítkovských bohyní, dále potom druhý díl bylinkářských mouder od druidské kněžky, která tentokrát nahlíží bylinky z hlediska jejich chemického složení. Pokud vás zaujala foto-soutěž Č.P.S. Pohanství v srdci, můžete nalistovat pohanskou tvorbu, kde se dozvíte více o vítězných fotografiích. Zároveň pohanská tvorba přináší zajímavý rozhovor s Coreyemmah o malbě krví. K vaší pozornosti nakonec doporučím zprávy o akcích Č.P.S., kde můžete najít reportáž z povedeného večera Vyprávění keltských mýtů doprovázených hrou na harfu a zároveň pozvánky na akce budoucí. Těším se, že se s některými z Vás potkám v září na přednášce odborníka na pohanství Ronalda Huttona, anebo v říjnu na koncertu slovutného zpěváka Damh the Barda.

Lenka Brichová, šéfredaktorka.

Téma

SLOVÁCKÉ JARO

Pro ČPS a Kolovrat ze svých básní vybrala a uspořádala Olga Čejková, arachnae@seznam.cz

verše z let 2013-2014

-
-
-
- **ČTYŘI KRKAVCI**
- **BOHYŇA**
- **MALÉ ZAKLÍNADLO**
- **ZAČARUJ MNE**
- **TŘEŠŇOVÝ SAD**
- **ZMATENÍ TRUBCI LETÍ**
- **HODOKVAS SLUNOVRATU**
- **OPUŠTĚNÁ JE PŮDA MLÝNA**
- **SESTRA SPÁNKU**
- **RUSALKA**
- **HLUBINA**
- **BĚLOSTNĚ DÝCHÁ ZEM**
- **TĚLA STROMŮ**
- **CESTOU DO KYJOVA**
- **ROZKVETLA VRBA**
-
-
-

ČTYŘI KRKAVCI (PŘEDJAŘÍ)

Čtyři krkavci na poli
kdy moje srdéčko přebolí?
Čtyři vrány na topolu
zhlížíja na zemi holú
A havran sedl si na oskerušu
kdy lásko potěšíš moju dušu?

BOHYŇA

Vitaj, můj milý, vitaj
svitaj, slunéčko, svitaj!
Vyhúpni sa nad mraky
prosvětli svět zázraky

Nic mojích kúzel neboj sa
poď ze mňú do luk,
do lesa
Havraní pírko, černobýl, had,
tak budu dneska bohovat

Zlý duchu hory
ovládnu tvú lest
a v srdcoch našich
lásku nechám kvést

Až rozlúčení
rozetne nás
jak nabrúšená kosa
budu ti v cestu zpívat
Opatruj sa!

MALÉ ZAKLÍNADLO

Zaklínám čas
který nás od setkání dělí
zaklínám dálky cest
Zaklínám to do setmění
a záře padajících hvězd

Proklínám ženu tu
jež milého by chtěla
ode mne pryč vést
V dlaně beru býlí
pramen jeho vlasů
uzavírám v pěst

Ó drahá Prozřetelnosti!
Chci samotu odhodit,
lásku v srdci nésti!

Kouzlem tímto malým
nechť cit v duši jeho se vkrádá
Brzy ve společném loži
chci já dlít
s tím, koho mám ráda

ZAČARUJ MNE

Začaruj mne
k nohám mi slož svět
a okouzlenou
nech mne vyprávět

O bolesti,
všech věků utrpění
jež lidskou mysl snad
časem v moudrou mění

Pomiluj mne
nechám v sobě tě dlít
abys mé nitro
kouzlem směl otevřít

TŘEŠŇOVÝ SAD

Pojď můj milý
v tuto chvíli chci ti dát
k nohám rozkvetlý svůj
třešňový sad

Pojď, den už se k spánku chýlí
budeme nastokrát
jako dvě píšťaly bílý
ve stejném rytmu písně hrát

Můj milý,
v zelený mech a trávu
vlož co v polštář mou
tmavovlasou hlavu

Jak plody vášně, jak třešně
má ňadra vzrostla výš
v rose sadu mého
vyhledej svému tělu skrýš

Pak vloupej se něžně,
mezi koleny
buď se mnou, ve mně
blažený

Tam pod pahorky
níž, jen níž
tam propast je veliká

jsi-li však Démon,
tak vstup v ni již
- ten lásky mé se neleká

Polibkem,
jenž stravoval by jiné
má duše s tvou
v jednu téhle noci splyne

A až slunce přijme nový den
novou píseň pět budem – De Rien!

ZMATENÍ TRUBCI LETÍ

Zmatení trubci letí
osamělí krajem
bez včel a bez květů
v dešti bezbranní
královna – matka
hněvivě nad nimi pláče

vyhnanci vlastního domu
na česnech cizích úlů
v barvách šedi
spánkem věčným
budou usínat

HODOKVAS SLUNOVRATU (PODZIMNÍ)

Podzime, osamělý podzime
složím ti v tuto chvíli
báseň velmi temporální
Copak mi dáš za ni?
Jeseň. Jeseni bez listí
a barev
Povinností jsi plná,
že i rým se unavil

Podzime,
na zimu chystáš mne
zimu dlouhou,
kamínka nezahřejí
jen s vánkem křídel havranů
sen o lásce vzdálené
nechám si zdát

Zimo přeukrutná
plná jsi nadějí
jež však v tobě zmírají
Tvým mrazem

I hněď podzimu
bude vybělena

Znepokojuješ,
plížíš se ke mně
plížíš se bez zábran
a bodavý mráz
hráz smutku mého
roztrhá

Jaro vystřídá tě
s pláčem bledulí nyní,
jiskrami šafránu
Avšak kdo odpoví mi
na mé tázání?
Čekání.
Čekání bez konce,
bez příkras

A nyní – nezbývá než otevřít
otevřít posledním lístkem podzimu
branku sadu mého
A setrvat v pochybách
setrvat s trpělivostí
zimního spáče

Nežli nastane hodokvas
hodokvas pravdy,
Slunovratu

OPUŠTĚNÁ JE PŮDA MLÝNA

Opuštěná je
půda mlýna
Opuštěná
když voda vzlíná
po stěnách

Opuštěná
jak noci nach
v zahradách sešlých
Mrtev je zahradník
lože na márách

Opuštěná je
půda mlýna
jako já…

SESTRA SPÁNKU
(SMRT)

To co jsou řekám hory
tak jako je nebe modrý
tak jako je zajíc noře
a čím je zemi, ten kdo oře
tak jako je motýl květu
jako močál rákosu

To je ona ve spánku

Jako vzduchu je let ptáka
jako slunce když se smráká
tak jako je bažina

Jako je zde vítr vánku
tak je ona sestrou spánku

Tak jako je zrada citu
jako je pro lásku
Tak jako je střecha dešti
voda šeptem když okna leští

Tak je v bahně zemi sestra

Když den odívá se do červánků
tak je ona sestrou spánku

RUSALKA

Jel rytíř noční krajinou
a na paloučku u lesa
potkal vílu jedinou
jak s vlasy barvy luny
sihrá

Krásná má paní
po přízni Tvé, ach Nebesa!
Srdce mé se shání

Utanči mne nastokrát
ať z mého dechu jde jen chlad
ať z potu, rosy, slz a krve
nápoj lásky
noc nám umíchá

Pak ručku v dlaň mu vložila
a celá Země ožila
když rytíř s paní lesů, vod
se v tanec dal

HLUBINA

Jak olej je hlubina
paprsky se lámou
jeden o druhý
A taky o kameny
Pojď se mnou můj milý
z říční vody pít

Vodu temnou
jak krajina
a duše mé hladina
bude se s odlesky
chvít

Pojď, pane můj
noc už se jitří
my budeme pak

nazítří
v rytmu lásky podvojné
příběhy Země vít

BĚLOSTNĚ DÝCHÁ ZEM

Bělostně dýchá zem
před večerem

Mlha pole v cáry halí
a ve Východu dáli
chystá se měsíc
slunce v nebeském panství
vystřídat

a černý čáp
na to vše v letu shlíží
v soustředění lovce

Březnoví zajíci
kličkují v ostřici
když vlak krajinu řeže

V inkoustovou modř
noří se zem
teď před večerem

TĚLA STROMŮ

Těla stromů
pohozena poblíž nádraží
bez paží
osekána

Již nebes se nedotknou
Minulosti života!
Kam zmizelo listoví
sešlapané

Těla stromů
topolů a bříz
do tlení oděna

Katedrály
lesa žebroví
klenba je pobořena
dlažba z mechu
mění se v poušť

CESTOU DO KYJOVA

Viděla jsem zdivočelý švestkový sad,
proměněný ve step
a ty keře kvetly

Na vrcholku kopce pobořená
sadařova bouda
Bez střechy, oken,
jen cihly měnící se v rudý prach

Viděla jsem zdivočelý švestkový sad,
vánice okvětních lístků, jarní sníh
Opodál stromy porostlé jmelím
Obživu budou dávat, dokud samy nezetlí

Viděla jsem okamžik,
kdy příroda si svou zemi zpět bere
Člověk je překonán,
ovoce na konci léta bude patřit zvěři

ROZKVETLA VRBA

Rozkvetla vrba!
Učeš mé vlasy
vánku jara, jemně se zakousni
ochutnej z plavého chmýří
Měkkosti Naděje!

Rozkvetla vrba
cuchá ji něžně
vítr z hor Východu
a jehnědy sypou necudně
zlatavý déšť
pro Danae

Rozkvetla vrba
narcisy ovoněné vzduchem
v sebestředném studu
kloní k prašné hlíně
své hlavy

❖

Byliny pro léčení i rituální praxi II. díl

Druidská kněžka, druidska.knezka@seznam.cz

V dnešním díle se budu věnovat bylinám, se kterými jsem začínala svou praxi a které jsou nenáročné na pěstování.

Látky obsažené v rostlinách jsou různě tříděny do různých skupin, dle chemických vzorců, účinků a podobně. O některých z nich je dobré mít základní informace, proto je zařazuji hned na úvod, některé zajímavosti o chemických látkách jsem ponechala u jednotlivých bylin.

Alkaloidy- dusíkaté látky, které jsou označovány jako prudké jedy díky svému silnému a prudkému působení na organismus. Obsaženy jsou například v máku setém, durmanu obecném, oměji šalamounkovi, zemědýmu lékařském nebo v rulíku zlomocném. V rostlině se obvykle vyskytuje více alkaloidů a ne všechny organismu škodí. I když je většina alkaloidů považována za jedovaté, v menších a přesných dávkách jsou v medicíně nepostradatelnými léčivy. Kapsaicin způsobuje dráždění nervových zakončení a to se projevuje pocitem tepla a překrvení. Úspěšně se využívá například v revmatologii. Morfium je opium dostupné v mléčné šťávě nezralých makovic. Efedrin se uplatňuje při léčbě astmatu, nízkého krevního tlaku nebo zduřených nosních sliznic. Kurare má své místo v anesteziologii pro maximální uvolnění svalů, tzv. myorelaxancium. Atropin je například součástí tzv. premedikace (léková předoperační příprava - zjednodušeně řečeno), jeho úkolem je snížení produkce sekretu žláz (zejména slinných). Dalšími jeho účinky jsou zvýšení tepové frekvence a nitroočního tlaku. Kokain netřeba dále rozebírat, ale i kofein je alkaloidem, který stimuluje centrální nervovou soustavu (mozek), povzbuzuje srdeční činnost, zvyšuje krevní tlak, podporuje účinek analgetik a dráždí žaludeční stěnu.

Alkaloidy se například užívají v porodnictví pro stavění krvácení, v dermatologii pro léčbu rakoviny kůže, v oftalmologii (oční lékařství) pro snížení či zvýšení nitroočního tlaku, v anestézii i jako analgetika a sedativa, v kardiologii pro úpravu srdečního rytmu, krevního tlaku (ať už snížení nebo zvýšení), nebo v oblasti léčby infekčních nemocí například malárie, v pneumologii (plicní lékařství)pro léčbu astma bronchiále,v gastroenterologii se uplatňují v léčbě průjmů, a některé jsou i protijedem při otravách samotnými alkaloidy a těžkými kovy, jiné se využívají pro diuretické (močopudné) účinky.

Glykosidy - deriváty cukru, hořké chuti a většinou jedovaté. Mají své třídění, ale myslím si, že je zbytečné to uvádět, ale pokud má někdo zájem, doporučuji podrobnější studium biochemie. Mezi zástupce glykosidů mohu uvést například Salicin, jehož oxidací vzniká kyselina salicylová, snižující horečku a je součástí Aspirinu. Dalším, hojně používaným glykosidem v kardiologii pro léčbu některých arytmií a při srdečním selhání je Digoxin. Je známý také pod názvem Digitális. Vyskytuje se v náprstníku. Pokud se s ním člověk předávkuje, vyvolává stavy, které jsou velmi podobné s projevy Anginy pectoris či infarktem myokardu. V Medvědici lékařské je Arbutin, který desinfikuje močové cesty a v Mařince vonné Kumarin na kašel a slouží i jako diuretikum (močopudné působení). Glykosidy mají své místo v léčbě vitiliga

(nedostatku kožního barviva) nebo k rozšíření srdečních cév a snížení krevního tlaku či k terapii trombózy (rozpuštěné krevních sraženin). Doprovázejí léčbu infekčních nemocí, alergií jako například Rutin obsažen v Routě vonné nebo v pohance.

Saponiny poznáme velmi snadno. Při protřepání s vodou silně pění. Je to krevní jed (pokud jich je velké množství v krvi, narušují stavbu červené krvinky). Při vnitřním užití dráždí žaludeční a střevní sliznici, mohou způsobit také těžké záněty. Využívají se pro podporu vstřebávání některých látek. Rostlinné zástupce nemusíme hledat daleko - mydlice lékařská, divizna velkokvětá, petrklíč a další. Působí diureticky, rozpouštějí hleny a mají mírný projímavý účinek. Saponiny z lékořice se podávají při léčbě žaludečních vředů a saponiny ze semene kaštanu koňského snižují křehkost cévních stěn a používají se i k léčbě zánětů žil.

Silice- směsi většinou vonných a těkavých látek. Některé silice účinkují na centrální nervovou soustavu, nebo podporují vyměšování trávicích šťáv a povzbuzují chuť k jídlu. Mezi další účinky mohu zmínit překrvení pokožky, dezinfekční,močopudné a zmírnění nadýmání. Mezi nejznámější zástupce pro silice patří hluchavka, mateřídouška, kmín, petržel zahradní, máta peprná, andělika lékařská.

Do této skupiny také patří Furokumariny, které jsou obsaženy v kořenech, plodech, semenech rostlin mrkvovitých a hluchavkovitých. Vlivem ultrafialového záření se mění na dikumarol, který se v medicíně užívá jako prostředek snižující srážlivost krve - antagonista vitamínu K (antagonista znamená opačně působící lék) a je používán k léčbě trombóz.

Slizy- glycidy, ve vodě silně bobtnají, mají viskózní charakter, proto jsou vhodné pro léčbu zácpy. Pokrývají a chrání sliznice, zabraňují kyselinám jejich pronikání k zaníceným místům. Užívají se k léčbě střevních, hrtanových a ústních onemocnění (například vředová choroba žaludku a tenkého střeva). Slizy obsahuje lněné semínko, proskurník lékařský, sléz lesní, sléz přehlížený, lišejník islandský.

Třísloviny – mají svíravou chuť, rozkládají při dlouhodobém vaření nebo oxidací na vzduchu. Mají antibakteriální a antivirový účinek, také staví krvácení a vhodné jsou proti parazitům. Nalezneme je například v ořešáku královském, dubu, borůvkách apod. Třísloviny obsažené v zeleném čaji podporují tvorbu žaludečních šťáv.

Hořčiny – hořké látky. Obecně povzbuzují chuť k jídlu drážděním chuťových receptorů a napomáhají trávení. V léčivých směsích bývají uváděny pod názvem amarum.

Minerální látky – čili soli. Hlavním rostlinným zástupcem může být kopřiva dvoudomá, která obsahuje mimo jiné hlavně draslík a vápník.

Glukokininy – látky, které jsou svým účinkem podobné účinkům inzulínu (snižuji hladinu krevního cukru v krvi) a vyskytuje se například ve fazolích.

Vitamíny – v rostlinách se vyskytují přímo vitamíny nebo tzv. provitamíny, ze kterých je tělo schopno vitamín vytvořit. Vlivem sušení či jiné konzervace klesá množství vitamínů v rostlině, zejména pak vitamín C, D, A a B. Některé rostliny obsahují tzv. antivitaminy, mezi které patří dikumarol a ruší účinek vitamínu K (vit. K podporuje srážení krve).

Látky s hormonálním působením – fytoestrogeny a fytogonadotropiny mají po užití stejné účinky jako estrogeny (estrogen a testosteron) a gonadotropiny (nejznámější je hCG – choriogonadotropin, vzniká v placentě během těhotenství)

produkovány živočišným tělem. Tyto látky se nacházejí například ve chmelu, anýzu, fenyklu aj.

Barviva – rozpustné v tucích: jsou obsaženy v listech (zelí, kapusta, špenát, kopřiva, vodní řasy a další). Chlorofyl (zelený pigment a obsahuje hořčík, vitamíny A, B, C, E) - je zajímavé, že jeho struktura je velmi podobná hemoglobinu (červené krevní barvivo obsahující železo a zodpovědné za přenos kyslíku a oxidu uhličitého v těle) a také je schopen tvorbu hemoglobinu podpořit. Díky tomu má účinek na organismus povzbuzující tzv. omlazující. Využíván je v léčbě ran, vředů, zlepšuje metabolismu, látkovou výměnu, má dezinfekční účinek (jak protivirový tak i antibakteriální), ničí plísně (i ty pohlavně přenosné), podporuje funkci dělohy atd. Karoten – chrání buňky a jejich DNA před slunečními paprsky, aby nedošlo k jejímu poškození. Lutein, který patří do skupiny karotenů, zřejmě chrání sítnici proti volným radikálům a pomáhá snižovat riziko šedého zákalu. Je obsažen nejvíce v lichořeřišnici ve žlutých květech, listech pampelišky – za syrova, špenátu – za syrova i v uvařeném stavu, brokolici, mrkvi – vařená, pistáciových ořeších, vejci – uvařené natvrdo. Nejméně luteinu má syrová mrkev a Kiwi.

Barviva - rozpustné ve vodě: dodávají barevné odstíny květům, plodům a mění se podle kyselosti či zásaditosti prostředí. Antokyan – květy například pomněnky zbarvuje do modra, květ červeného máku červeně, stejně tak listy červeného zelí. Používá se například jako potravinové barvivo s označením E163, které se nesmí používat v dětské výživě a nejsou zatím u něj známy vedlejší či nežádoucí účinky. Setkáte se tedy s ním ve výrobcích Activia višeň nebo malina či v Relax brusinka.

Tuky a oleje – nachází se hlavně v semenech. Dlouhým skladováním ve vlhku či na slunci se oleje rozkládají, tzv. žluknou. Jsou využívány pro výrobu mastí a olejů.

Šalvěj lékařská

Šalvěj lékařská

Pro Římany byla posvátnou bylinou, která léčila většinu nemocí, život nejen zachraňovala, ale i utvářela. Její latinský název je „salvia“ a znamená „zachráním“, druhový název „officinnalis“ - „léčivá, lékařská“.

Její léčebná rozmanitost je dána obsahovými látkami:

silice (1,5-3%):

Thujon – Díky jeho toxicitě není doporučováno dlouhodobé užívání včetně překračování doporučených dávek. Thujon ve vysokých dávkách způsobuje zevně podráždění pokožky, vnitřně podráždění žaludku a střev, v extrémních případech křeče až bezvědomí, poškození jater a ledvin. U těhotných v důsledku překrvení oblasti malé pánve vyvolává potrat.
Z léčebného hlediska tlumí menstruační bolest, příznivě působí na horečku a celkově povzbuzuje tělo a má dezinfekční účinky.

Salviol

Kafr – je využíván pro aromaterapii, přidává se do mastí, protože má dráždivé

účinky, které se projevují prokrvením kůže a svalů (vhodné zejména pro dlouhodobě ležící pacienty jako prevence vzniku proleženin, využívá se i při ztuhlosti svalů, revmatismu a podobně). Stejně dráždivé účinky má i při vnitřním užití na sliznice a proto se ložiska zánětu rychleji vstřebávají. Ve vysokých dávkách se dostavují křeče, zmatenost, v krajních případech je toxický pro játra. Smrtelná dávka při vnitřním užití jsou 4 gramy a 2 gramy již způsobují otravu.

Cineol – více je znám jako eukalyptol. Používá se k ochucení léčiv zejména sirupů proti kašli, v potravinářství se s ním ochucují žvýkačky, využívá se v kosmetice a je dobrým insekticidem a repelentem. Ve větších dávkách je toxický (1 ml této látky způsobuje přechodné kóma). Předávkování se projevuje zvracením, svalovou slabostí a dalšími příznaky jako u chřipky.

Borneol – antiseptikum, své uplatnění má i v kosmetickém průmyslu.

Salviol, cineol a borneol jsou nejcennějšími silicemi v rostlině, mají protizánětlivé a baktericidní účinky.

třísloviny (4%)

saponiny

hořčiny

oxyterpenové kyseliny – vonné látky, které jsou součástí silic

estrogenní hormony

amid kyseliny nikotinové – známý také jako nikotinamid a s kyselinou nikotinovou tvoří vitamín B3. Amid je pro játra v denní dávce 3g/den toxický.

pryskyřice – působí dezinfekčně – léčba nachlazení, rýmy, prokrvuje tkáně, uplatňuje se i při léčbě zánětu močového měchýře

vitamíny skupiny B – nezbytné pro správnou funkci metabolismu

vitamín P – také nazýván jako flavonoidy, patří mezi antioxidanty

Shrnutí pro léčebné využití

Nálev z listů pro vnitřní použití je vhodný pro léčbu průjmu (zejména infekčního původu), snížení horečky, kašli a nachlazení, při zánětu průdušek. Dále též při migrénách, depresi, revmatismu, menstruačních potížích, špatném trávení. Celkově posiluje tělo, má očistné účinky i na játra a krev.

Zevně doporučuji nálev využít při akné (buď jako pleťovou vodu nebo formou napařování obličeje), jako kloktadlo při angíně a bolestech v krku, ekzémech, k oplachování ran (i hnisajících) a vlasů, po němž šedivé vlasy ztmavnou.

Jak již Jára Cimrman prohlásil „Zuby, pohroma huby“, i já jsem před pár lety jednu zubní pohromu zažila. Ačkoliv se jedná o vzácnost, v naší rodině je evidentně dědičná. V našem rodinném klanu se tvoří zubní kaz nejdříve uvnitř zubu, a když je celý zub tzv. vyžraný, ukáže se malinký kaz na povrchu nemocného zubu. Takové překvapení potkalo i mou zubařku. Ještě větší překvapení přišlo, když jsem se usmála na zubní rentgen. Za tu dobu, co se tvořil kaz, se veškerý obsah vtlačil v podobě váčku mezi kost a okostici (okostice = obal kosti). Nezbývalo, než podstoupit ambulantní zákrok co druhý den na čištění uvedeného prostoru. Díky pravidelnému vyplachování dutiny ústní silným nálevem šalvěje a čištění rány lékařem (a antibiotiky), se tento počínající zánět okostice za dva týdny vyléčil. (Pro zajímavost, paní, která měla stejný problém, musela být hospitalizována na jednotce intenzivní péče pro celkovou sepsi). Nejen já, ale spousta bylinářek a

bylinářů doporučují šalvěj na zánětlivá onemocnění zubů včetně paradontózy, krvácení z dásní a podobně.

Nadrcené listy šalvěje využívám na různé štípance a bodnutí hmyzem nebo na hůře se hojící povrchové rány.

Nezapomínejte, že se šalvěj nesmí dlouhodobě vnitřně užívat kvůli toxickému účinku thujonu. Neměly by ji užívat ani kojící matky, protože snižuje tvorbu mléka, pokud tedy nechtějí omezovat jeho produkci v souvislosti s ukončením kojení.

Z hlediska magické praxe je šalvěj dobrým pomocníkem. Využívám ji jak pro očistu v koupeli, tak i v kouři a k očistě magických pomůcek, oděvu i prostoru. Ve svých začátcích jsem ji také využívala v ochranných škapulířích, podle lidové tradice zahání kletby, ale je účinná proti jakýmkoliv kouzlům seslaných na vaši osobu a kouř je vhodný i pro očistu bytu od jakékoliv energie, zejména po hádce. V tomto případě se soustřeďte i na rohy místností.

Pokud se budete očišťovat kouřem ze šalvěje, dávejte pozor, abyste nevdechli moc kouře, protože druhý den budete mít stav horší než je kocovina (silná bolest hlavy, urputné zvracení, oči citlivé na světlo a podobně).

Šalvěj můžete také využít v rituálu léčení, věštění a očisty aury.

Planetárním vládcem šalvěje je Jupiter. Římané šalvěj pravidelně tomuto bohu obětovali a řezali ji zásadně nástroji, které neobsahovaly železo.

Měsíček lékařský

U Římanů označoval první den v každém měsíci, v Egyptě byl považován za omlazovací bylinu, u Peršanů a Řeků byl součástí kuchyně a Hindové s ním dekorovali své oltáře.

Měsíček lékařský

Měsíček obsahuje velmi užitečné látky:

saponiny

steroly – redukují celkovou hladinu cholesterolu

karotenoidy (karoteny)

flavonoidy – antioxidant, působí pozitivně při léčbě křečových žil

kumariny – jeho biologickou funkcí pro rostlinu je zamezit požitím býložravci, využívá se při léčbě lymfedému, neguje účinek vitamínu K, proto se používá jako antikoagulant (proti srážení krve – znám jako Warfarin), ale také podporuje za určitých podmínek a okolností v játrech tvorbu některých krevních faktorů, které naopak podporují srážení krve. Slouží jako aktivní médium v některých barvivových laserech.

silice

kyselina salicylová – v květu

vit. C

Pro léčebnou praxi se využívá květ, listy (jen mladé) i nať. Mast, připravená ze

dvou hrstí čerstvého květu a dvou hrstí čerstvé natě (včetně listů) smažená ve 250 g sádla (jedná se o velmi silnou mast, podle Marie Treben je uvedené množství syrové byliny na 500 g sádla. Sádlo se rozpálí jako na smažení řízků, nasekaná bylina se vhodí do sádla a smaží se tak dlouho, dokud se listy nafukují. Jakmile je většina nafouknutá, směs se odstaví a nechá se bylina 24 hodin louhovat. Následně se směs mírně ohřeje, aby se sádlo rozpustilo, scedí přes plátno a použité byliny ještě teplé můžete aplikovat například na křečové žíly a nechat 12 hodin působit.). Mast má silné fungicidní a protizánětlivé účinky nejen pro kožní plísně, ale i ty gynekologické (doporučuji dvakrát denně zavádět vaginálně). Je vhodná též pro ošetření popálenin všeho druhu (po opalování, horkou vodou apod.) v momentě, kdy byla chlazená vodou a již nejsou přítomny bolestivé projevy. V opačném případě působí tuk jako izolační vrstva, teplo není odváděno a kumuluje se ve tkáni, což zesiluje bolestivou reakci. Dále se aplikuje na ekzémy, vysušenou a citlivou pokožku, odřeniny, operační rány, různé kožní vyrážky, bodnutí hmyzem, křečové žíly, proleženiny, vředy, pohmožděniny, kuří oka, omrzliny, akné a hemoroidy. Stejné využití má i olej připravený z měsíčku. Postup přípravy oleje je stejný jako výše popsaný u masti.

Nálev vnitřně pomáhá při opožděné menstruaci, podporuje trávení, pomáhá i při léčbě infekční žloutenky – zde se užívá nálev z květů, listů a stonků; tzv. pročišťuje krev. Je vhodným doplňkem při léčbě astmatu, zlepšuje práci srdce, uklidňuje při neurózách – mírné sedativní účinky. Vlažný čaj pro zevní použití je vhodný pro oplachování očí (díky karotenoidům), k výplachu bércových vředů a jiných kožních defektů hnisavých či nehnisavých. Ve 2. světové válce, když došla dezinfekce, používal se čerstvý květ měsíčku lékařského, který se vkládal rovnou do ran. Kromě dezinfekčního účinku, se uplatňoval i účinek stavění krvácení. Má též protinádorové účinky.

Ústní voda je vhodná po vytržení zubu.

Měsíček lékařský koresponduje se Sluncem, proto jej využívám zejména při oslavách se slunečními božstvy mužského rodu, který měsíčku přísluší. Sušené květy buď dávám do kadidla, nebo jsou součástí očistné koupele či posvátného ohně. Olejovým výluhem nebo nálevem světím rituální předměty. Pro rituály věštění můžete květy měsíčku přidávat do kadidla či svěcené vody.

Keltské svátky, při kterých můžete použít měsíček: Yule, Ostara, Midsummer, Mabon.

Z květů měsíčku je možné získat žluté barvivo.

Yzop lékařský

Yzop lékařský

K náboženským účelům jej používali jak Řekové, tak Hebrejci a jedna lidová pověra radí, abychom si svazečky Yzopu zavěsili nad okna a dveře, abychom své domovy chránili před zloději či negativní energií.

Yzop obsahuje například:

silice

hesperidin – vyskytuje se v léčivech zvaná venofarmaka (léčiva zlepšující činnost žilní soustavy), zlepšuje také průtok mízy (lymfy). Podle současných výzkumů zvyšuje tzv. „pozitivní“ cholesterol a snižuje „negativní“ cholesterol.

třísloviny

hořčiny – například marrubiin

kyselina rozmarýnová – antioxidační účinky, protirakovinné účinky

obsahuje jód

Málokdo ví, moc se o tom nepíše, že na listech Yzopu je přítomna mikroskopická plíseň, která produkuje přírodní antibiotikum. Z toho důvodu je dobrým lékem při kašli, revmatismu, bolesti v krku, zánětech močového ústrojí, plicních infekcích, zánětech zažívacího traktu, poruchách trávení, povzbuzuje chuť k jídlu. Jako kloktadlo je vhodný při angíně, bolesti krku, zánětlivá onemocnění v dutině ústní. Také se užívá při léčbě astmatu. Pokud se nálev vychladí, účinkuje proti pocení i při klimakteriu (tzv. přechod).

Placky z listů nebo pleťová voda léčí bodnutí hmyzem, rány (všeho druhu), infekce uší a očí.

Yzop by neměly užívat těhotné a osoby s epilepsií, protože při požití větších dávek mohou vyvolat krvácení (způsobit potrat) a záchvaty. Obecně se také nedoporučuje při nervozitě a stavu podrážděnosti.

V rituální praxi je Yzop očistná bylina – očistná koupel a očistný kouř, pro tělo, prostoru a posvátných míst. Z Yzopu si můžete vyrobit metličku pro očištění cesty k posvátnému místu nebo se s ním také zahání negativita a sklíčenost v rámci rituálu. Může být i součástí kadidel pro ochranu.

Planetárním vládcem Yzopu je Jupiter a ohnivý živel. Harmonické vztahy má s ametystem a lazuritem.

Yzop se dobře uplatňuje i v rituálech zasvěcení, požehnání a ochrany.

Meduňka lékařská

Tato bylinka přitahuje včely, proto její rodové jméno v latinském jazyce je „Mellisa“. Pro léčebné účely ji používali Řekové již před 2 000 lety a na Britské ostrovy ji přinesli Římané. Můžete se také setkat s označením této byliny pod termínem potěšení srdce nebo elixír života.

Meduňka lékařská

Meduňka obsahuje:

citral – v meduňce se vyskytuje až 11% tohoto terpenoidu a je zodpovědný za citrónovou vůni. Využívá se v parfumerii, dobře maskuje zápach kouře, v potravinářství jako dochucovadlo nebo při syntéze vitamínu A. Má silné antimikrobiální účinky.

citronelal

citronelol

geraniol – dobrý repelent proti komárům a přitahuje včely (pachové žlázy včel geraniol produkují a značkují si tak rostliny s nektarem a své úly). Od roku 1994 je přidáván do cigaret, aby zlepšil jejich chuť. Lidé s alergií na parfémy by si na tuto látku měli dávat pozor.

linalol

třísloviny (cca 4%)

kyseliny hydroxytriterpenové – například kyselina ursulová

sliz

flavonoidy

minerální látky

Nálev z meduňky se vnitřně nejčastěji užívá při poruchách spánku, zejména usínání. Opatrně by ji měli užívat lidé s nízkým krevním tlakem, protože meduňka krevní tlak mírně snižuje. Užívá se také v období stresu nebo depresí, ulevuje při bolestech hlavy, snižuje teplotu a celkové napětí. Příznivě působí na trávení – zvyšuje tvorbu žluče. Užívání se doporučuje kojícím ženám při hrozbě ztvrdnutí mléka v prsou, při bolestivé menstruaci nebo v klimakteriu.

Má antivirové účinky, zejména ničí herpes viry způsobující opar.

Zevně je možné nálev použít na oplachování mastných vlasů nebo do zklidňující koupele či k napařování obličeje. Placky se aplikují na revmatické opuchliny, pohmožděniny a krevní podlitiny.

Meduňka je vhodná pro rituální praxi spojenou s Měsícem, jejím planetárním vládcem. Je spojována s bohyněmi Měsíce, zejména pak s Artemis a Dianou. Velmi ji doporučuji do očistných koupelí či kadidel, pomáhá najít příčinu emocí a pochopit je. Používá se i při invokaci západní čtvrti. Pokud chcete hezky uctít svou bohyni, můžete meduňku přidat do pečiva určené k úlitbě.

Její síly můžete využít v rituálech při cestě do podsvětí, léčení, psychického snění a obnovy životní síly. Pokud praktikujete skupinové rituály, meduňkový nápoj by měli vypít všichni účastníci, protože sjednocuje mysl při magické či rituální praxi.

Meduňkou dnešní část končí, ale pozvolna připravuji další a ráda uvítám jakékoliv reakce a podněty.

Přeji hezké prožití Lughnasadhu.

Použitá literatura a internetové odkazy:

cs.wikipedia.org

www.celostnimedicina.cz/

Magické rostliny – Susan Lavenderová, Anna Franklinová

Maria Treben – Zdraví z boží lékárny

Eko-rubrika

Projekt: Pohanská rodina

Jakub Achrer, achrer@gmail.com

Foto: Věnovala Janinka Ja-Ga Čejková, www.ohnivazena.cz, www.jancejka.cz.

Pohanská rodina vznikla jako projekt České pohanské společnosti tak, že si pár budoucích rodičů začalo shánět informace o tom, jaké nástrahy číhají při výchově dětí v rodinách pohanů. Při té příležitosti jsme si uvědomili, že v České republice neexistuje žádná stránka nebo skupina, která by se problematice věnovala nějak systematicky. Připadalo nám, že by to mohl být vhodný námět ke zpracování. Tím spíš, že my sami bychom se rádi dozvěděli názory ostatních a poslechli si jejich zkušenosti.

Současně proběhl v České pohanské společnosti názorový průzkum mezi členy, během něhož se ukázalo, že Česká pohanská společnost má věkový průměr blížící se střednímu věku a že existuje poptávka po akcích, které by byly vhodné i pro děti. Netrvalo dlouho a měli jsme pohromadě hromadu nápadů a hrubý koncept. Pojmenovali jsme jej Pohanská rodina, protože nám to připadalo natolik vystihující, že k názvu není co dodat. O nic jiného v projektu vlastně nejde.

Pohanskou rodinu jsme od začátku brali jako hledání ideálního přístupu k výchově v rodině pohanů. Zároveň to má být místo, kde podobné páry jako my mohou čerpat informace. Víme, že tato cesta má různá úskalí a připadá nám užitečné vyvolat o nich dialog a sdílení zkušeností. K čemuž je třeba říci, že nevedeme projekt z pozice zkušených rodičů, ale naopak rodičů začátečníků, kteří se chystají na svou úlohu. Chceme především zkušenosti a informace získávat, shromažďovat a třídit je pro potřeby naše i všech ostatních. Projekt Pohanská rodina má vlastní webovou stránku a také Facebookovou skupinu, kde probíhá komunikace mezi lidmi, které tato problematika zajímá.

Zatím hlavně překládáme články, hledáme zdroje a také ostatní pohany, kteří by byli ochotní podělit se o zkušenosti. Na stránkách pomalu přibývají texty a celá myšlenka zvolna dostává obrysy. Objevilo se již několik zajímavých nápadů. Uvítáme další myšlenky, články, eseje, informační zdroje, recepty, návody na tematické hry a další. Za obzvlášť zajímavý koncept, který se objevil, bych asi označil myšlenku pohanského tábora pro děti. Zatím asi není zcela aktuální. Ale kdo ví? Možná, že za pět či deset let to nebude taková utopie. Pohané stárnou. Mají rodiny. A společenství postupně zraje do věku rodičů.

Pohanská tvorba

Příběh+ rozhovor o malbě krví s Coreyemmah

Taliesi Ratajová (taliesi.com, ceskecanty.taliesi.com)

Tentokrát jsem pro vás připravila plno zajímavých příspěvků – lughnasadová hojnost se dostavila i do mé rubriky.

Je tomu pár týdnů, co Č.P.S. zorganizovala fotosoutěž Pohanství v srdci. Do této soutěže nám přišlo mnoho krásných fotografií a některé se umístili na prvních příčkách. Kontaktovala jsem autory těchto fotografií s žádostí o příběh jejich fotografie a… povedlo se. Níže se můžete podívat na tyto příspěvky a autentické příběhy k nim.

Tímto ale nekončíme. Mám pro vás další perličku a tou je rozhovor s Coreyemmah o malbě krví. Coreyemah určitě znáte z Youtube seriálu Eklektické čarodějnictví. Nyní se blíže podíváme na její tvorbu a informace o specifické malbě krví, která se dá využít jako kouzelný a rituální prostředek.

Dále pro vás mám další díla, která mě v poslední době velmi zaujala. Jedná se o malbu Otcovství od Jakuba Achrera, dále báseň Óda na Karla Hynka Máchu od Alli Ratajové. K básni jsem vybrala díla Andyho Kohea, jehož krásná pohansky laděná díla jsou na internetu nyní stále viditelnější.

Nakonec vám chci doporučit pár facebookových skupin zaměřených na tvorbu, která se poslední dobou stávají oblíbenými a navštěvovanými. Mezi první patří Pohanská tvořivost, pohané DNEŠKA, otevřená skupina, kde lidé sdílejí všelijaké tvůrčí příspěvky, je vhodná především pro vlastní prezentaci. Stejně tak se vám pro vaše vlastní zviditelnění může líbit otevřená skupina Vlastní umění a výrobky s pohanskou a příbuznou tématikou, kde lidé prezentují své vlastnoruční výrobky. Pokud se ale chcete pobavit a užít si trochu pohanské hudby, bude se vám líbit skupina Pohanská hudba, kde jsou sdíleny pohanské písně k poslechu. Nakonec přispívám svou vlastní amatérsko-hudební tvorbou a doporučím k poslechu projekt České čanty. V dalším čísle Kolovratu se můžete těšit na speciální online pdf sbírku všech známých chantů s našimi překlady i dalšími chanty a písněmi. ☺

Šárka Bejdová

Poslední cesta

„Fotografie z pohřbu vikinského náčelníka, tzv. jarla. Jeho blízcí se s ním loučí na jeho poslední cestě. Přinášejí mu dary, které na tuto cestu bude potřebovat. Poté je jeho tělo, uložené v lodi, zapáleno společně se vším, co si vezme s sebou do Valhally.“

Pomine majetek, pominou příbuzní,
pomineš i ty sám;
jediné znám, co nikdy nepomine:
o každém z mrtvých soud.

Nikola Pluhařová
Klidné živly před večerem

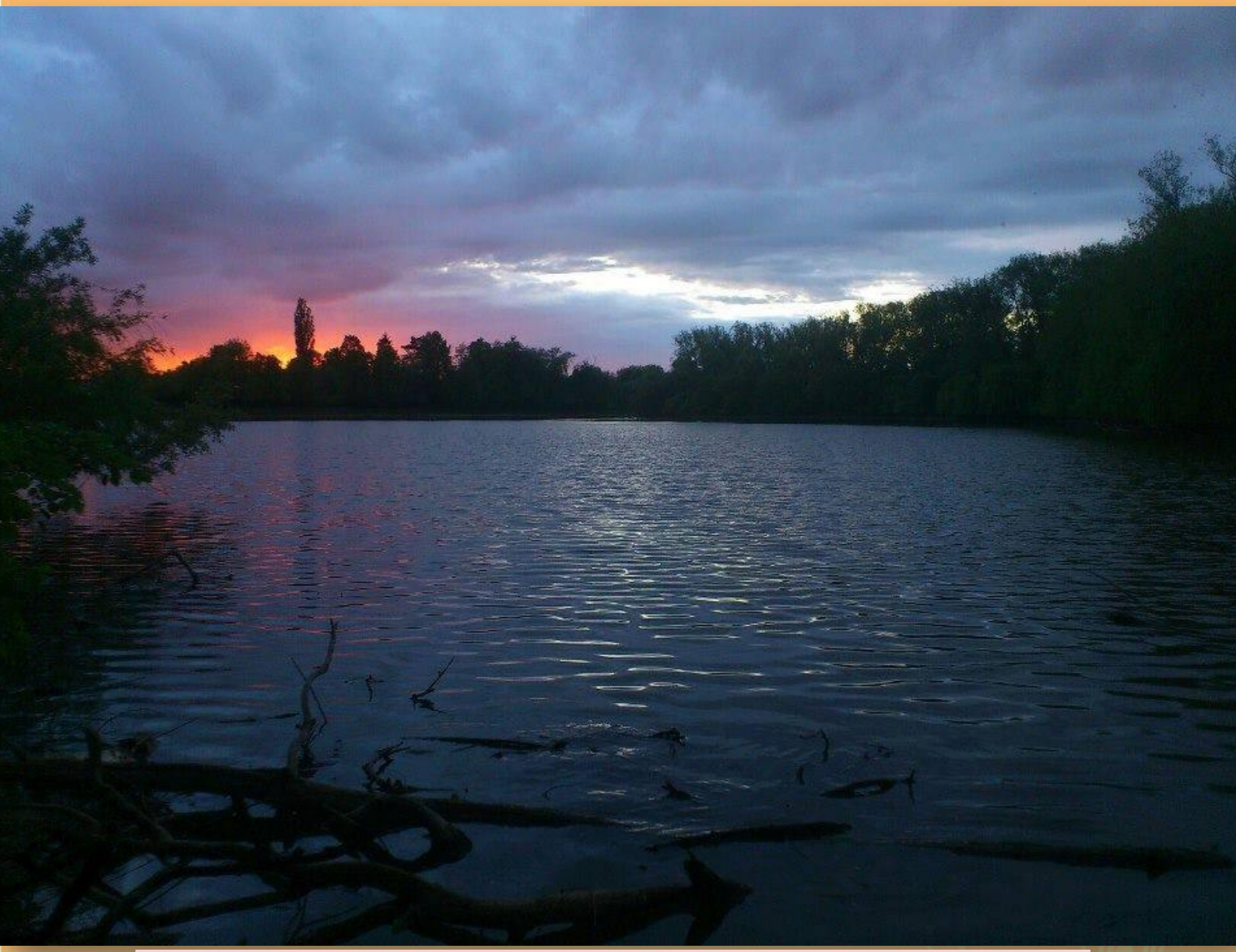

„Moje fotka vznikla úplně náhodou, v mých milovaných Horních Počernicích, když jsme s nejlepším kamarádem hledali kešku (viz geocaching) a já nemohla odolat. Sice jsem hodnou chvíli trochu akrobaticky balancovala nad hladinou, ale ten pohled mě pořád táhl k sobě a nešlo to jinak. Trávím v přírodě spoustu času, zažila jsem v ní spoustu magických okamžiků, ať klidných, či pěkně bouřlivých, ale tenhle mne tenkrát dostal, protože v tu chvíli byl svět v pořádku, prosycen klidem a mírem, dával naději, že ať se bude dít cokoli, tak vždycky musí přijít chvíle, kdy všechno ustane, člověk se nadechne, a bude čerpat vydanou energii zase nazpět.“

Nevica
Vlčí tajemství

„Fotografie je focená při našich toulkách po Krkonoších po 28 kilometrech,co jsme měli v nohách (v těch lidských,vlče se spočítat nedá) a po jedné nedobrovolné koupačce,kdy nám vlče vzal proud,protože je to holka tvrdohlavá a její zvědavost je víc,než mé "NESMÍŠ!". :) Byl to dokonalý den s dokonalou společností, hezké světlo k focení a ta naše modelka, nešlo odolat :).“

Taliesi Ratajová
Duch lesa

„Duch lesa je autoportrét. Zajímavější ale je, kde je fotografován. Je to můj milovaný les u nás doma ve Slezsku. Říkám mu Krasoles a mnoha místům jsem tam dala nová magická jména. Například tento strom se jmenuje „Čínský dům," a to proto, že ještě před pár měsíci byl v jeho koruně postaven dřevěný přístřešek. Bleskem byl rozpůlen vedví a díky své kuželovité střeše vypadal z dálky jako dům z Číny. ☺"

Filip Airis Kubín
Pokora

„Fotografie zachycuje můj vlastní výrobek – pohanskou malu. Visí na ní pohanské symboly jako je Cernunnos, pentagram, triskel a lipový list coby symbol naší země. Je hlavně určena k rituálům a meditacím, kde člověk imaginuje záměr a zároveň musí počítat do určitého čísla. Mala je rozdělena do 3 částí a každá má 9 kuliček tedy 9 awenů (druidských manter), které je třeba při posouvání kuliček projít a odmantrovat. V pozadí je les představující úctu a pokoru k divoké přírodě a rodné krajině.“

Rozhovor o malbě krví s Coreyemmah

Ahoj, jako první bych se ráda zeptala, jak vznikl nápad malovat obrazy pomocí vlastní krve?

Při vzniku tohoto nápadu hrálo roli několik faktorů. O možnosti malovat krví jsem se dozvěděla několik let před tím, než jsem tu svoji vlastní krev začala takto používat. Když jsem přestala brát antikoncepci, stalo se pro mě téma menstruace velmi aktuálním, protože mé tělo procházelo určitou hormonální očistou doprovázenou bolestmi a dalšími problémy. Rozhodla jsem se tedy zkusit tuto techniku nejen ze zvědavosti, ale také jako součást arteterapie a jsem nadšená, že mi velice dobře zafungovala.

Ve svém videu o malbě krví zmiňuješ, že je malba vhodná především pro dívky, jelikož se má využívat menstruační krev. Je vhodné malbu využívat společně s fázemi měsíce?

Malbu v rámci různých lunárních fází jsem nezkoušela, a to ani pomocí krve ani jinými technikami. Pozoruji vliv Měsíce na sebe i svůj cyklus, takže by to určitě mohla být zajímavá zkušenost. Menstruační krev je ovšem dobře použitelná v podstatě pouze v období probíhající menstruace, jelikož se poté srazí. I přesto, že zde určitě existuje možnost ji později namíchat s dalším prvkem a znovu z ní udělat tekutinu, její vlastnosti a síla již nejsou čerstvé. Nemluvě o zápachu ☺

Jaká je hlavní podstata této malby? K jakým rituálním nebo duchovním účelům ji mohou tvořivci využít? Co jsem pochopila z videa je vhodné ji použít především pro vlastní sebepoznání a seznámení se se svou ženskostí. Můžeš nám tyto účely rozvést a doporučit další?

Rozhodně techniku menstruační krve používám pro obrazy spojené

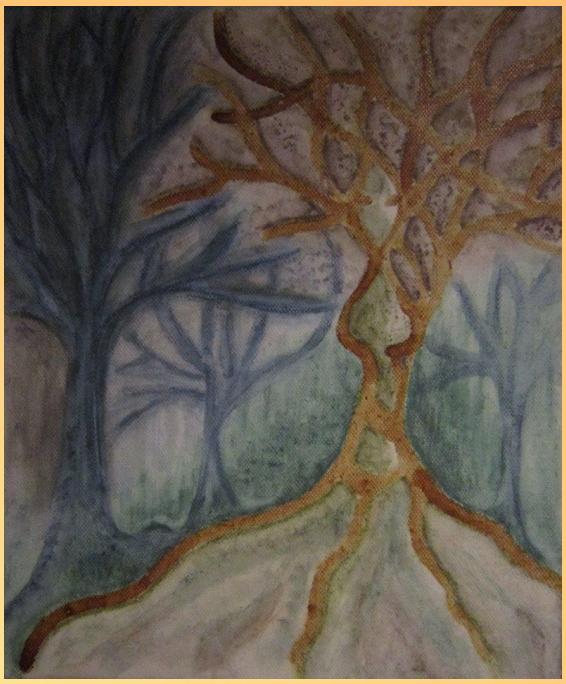

s ženstvím a vším, co se jej týká z duchovního, ale i fyzického hlediska. Malovala jsem těhotnou Lunární Bohyni (viz obr.), divoké Dryády (viz obr.), Lunární strom propojující svět a dělohu. Matka a její sestry (viz obr.) jsou vztaženy k vyšším duchovním principům, které taktéž odrážejí mateřství a mateřskou lásku. Jde o metaforu Matky Země a o archetypy ženství, se kterými je obohacující se setkat.

Moje témata ale nejsou jen ženská, ráda pracuji také s vodou, bytostmi jako jsou mořské víly nebo Medúza, malovala jsem i vikingský drakkar na moři v západu slunce. Obrazy se tak dají použít k mnoha symbolickým zobrazením a být postaveny na oltář nebo využívány k meditaci, či umístěny v bytě / domě v oblasti, kterou by měly podporovat.

Doporučuješ nějaké tvé oblíbené využití, kouzlo spojené s touto technikou?

Před každou malbou jsem třeba i po několik dní meditovala u prázdného plátna, malovala v hlavě linky, představovala si obraz čistě tvořený krví i následně probarvený. Bylo to úžasné období napětí před tím, než jsem sáhla na plátno štětcem a vytvořila svoji představu hmotně. Už to samotné je takovým postupem, který si myslím, že mohu doporučit všem čarodějnicím.

Obrazy, které mají úzkou spojitost se mnou a mými cíly měly a mají své místo na mém oltáři. Medúza například chránila můj „poklad“, totiž tác se sbírkou polodrahokamů. Jiné obrazy se orientovaly na dlouhodobé i krátkodobé pohnutky uvnitř mě. Třeba Včelí královna se stala vzpomínkou na hmyz uhynulý kvůli pesticidům, které mohou ohrožovat i plodnost člověka. Při samotné malbě jsem vkládala do obrazu určitou pečující energii, která poukazovala na to, že ač nemám moc změnit něco ve velkém, nejsem lhostejná k situaci kolem mne. Jednalo se o takový balanční akt obecně.

Jaké jiné materiály používáš kromě krve? Myslím tím, s jakými druhy barvy (akvarely, tempery…) krev kombinuješ? Používáš i jiné přírodniny?

Na úplném začátku jsem používala pouze krev a podkládala obrazy jednobarevnou čtvrtkou, poté jsem zkoušela kombinaci se suchým pastelem, jelikož to dlouhodobě byla moje oblíbená technika. Můj největší soubor, tvořený již na plátně je spojením krve s rozmývanými pastelkami od Kooh-i-nooru, které jsem si přivezla z Turecka. V současné době jsem zařadila ještě temperu, kterou jsem prvně použila u Lunárního stromu a velmi se mi osvědčila.

Ohledně jiných přírodnin jsem uvažovala nad borůvkami a dalšími plody, ze kterých lze získat barevnou šťávu. Prozatím ale nemám v plánu tyto kombinace zkoušet. Malba krví samotná je totiž pro mne tak silným a významným zážitkem, že jsem nepocítila potřebu experimentovat v dalších oblastech používání prvků, které lze snadno získat např. v lese nebo na louce.

Doporučuješ použít i běžnou krev? Tu je obtížné získat, pokud si člověk nemá ublížit. Co si všeobecně myslíš o používání krve v rituálech? Mnoho pohanů- aspoň v mém okolí -tomu není nakloněno. Také jsem se ale

setkalas názorem, že vlastní krev je jedna z nejsilnějších obětin a může zapříčit rychle splnění kouzel a přání. Co si o tom myslíš?

Používání krve jako obětiny nebo jako vlastní značky v rituálech je velmi silná technika, kterou jsem několikrát použila a vždy měl rituál obrovský, nikoli však zrychlený, účinek. Vždy se ale jednalo o krev menstruační, samozřejmě nedoporučuji nikomu způsobovat si rány pro získání krve. Maximálně píchnout se do prstu jehlou, ale cíl rituálu musí opravdu stát za to, nejlépe být velmi osobní pro spojení s vlastní podstatou nebo Matkou Zemí. Rozhodně ne pro pakty s duchy či božstvy nebo pro kouzla lásky a témata, která člověka mohou časem omrzet, nebo je nechce tak úplně napořád.

Máš pro naše čtenáře nějaké rady a doporučení nakonec?

Myslím, že nejlepší je být sám sebou a žít díky tomu spokojený život. Určitě ve své praxi nemusíte malovat krví, určitě ale může být pro ženy zajímavá zkušenost nějak se svou menstruační krví pracovat. Vždy záleží čistě na jednotlivci, na tom co jemu přijde správné, co mu vyhovuje, co mu funguje, v čem se cítí dobře, v čem se najde.

A jestli můžu, určitě bych na závěr čtenáře ráda pozvala do svého internetového obchůdku, kde je možné si prohlédnout větší množství mých obrazů a v případě zájmu některý koupit:

http://www.potvor.cz/coreyemmah/

Jakub Achrer
Otcovství, akryl na plátně 80x80 cm

„Obraz vlastně nemá žádnou vyloženě pohanskou relevanci. Je založen téměř výhradně na symbolice západního okultismu. Jeho příběh také není tak úplně příběhem. Je životní kapitolou, reflexí přechodového období, kdy se z muže stává otec. Současně je pro mě uměleckým návratem do období před dvanácti lety, kdy jsem maloval podobné symetrické obazce. Tyto obrazy pro mě vždycky byly vyjádřením víry ve vlastní bytí, kterou nalézám v introspekci, samotě, meditaci a svobodě bez hranic. Paradoxně je vyjádřením tohoto pocitu vždy obraz úzce svázaný geometrií a jejími zákony. Jako kdyby mi říkal, že bez definovaných hranic neexistuje svoboda.“

Óda na Karla Hynka Máchu

Alli Ratajová

Prošel ´s, usednul a psal´s,j
již všichni víme, jak to bylo dál.
Stovky let už uplynuly,
však ty verše nezhynuly.
Krása kraje dýchá stál,
úchvatné toť křivky kopců, kopečků a skal.
Ach, staleté ty duby, břízy, borovice,
pamatují než my více,
pamatují tvoje líce,
když přišel´s, usednul a psal´s.
A hluboká to voda,
co život bere i dává.

Kolikrát jsi do ní skočil,
kolikrát sis ruce smočil,
kolikrát jsi z ní asi pil´s.

Když procházím se, duše volá…
piš,piš a pořád dokola.
Rozhlížím se kolem sebe,
tráva, jehličí, drsná půda.
Ach, ano a ty borové šišky,
co je všude snad roznášejí lišky.

V dáli tam Bezděz stojí,
i když ty´s tu byl, tak tu stál.
Z kopců shlíží na tento kraj,
kolikrát ses na něj vydal?

Krásná to slova, krásně nesmrtelné,
ty navždy zůstanou ti věrné.
Když vzpomenu si na lásku,
o které jsi psal, srdce zabolí…
však bájný vítr mé oči smutné
přivede zpět a já jdu dál…

I ten vítr tady vál,
když přišel´s , usednul a psal´s.
Ve stromoví ti ptáci pějí
úryvky tvé krásné básně.
Ty, což šeptala´s do toho klidu,
ať se líbí tvému lidu.

Den za dnem, rok za rokem plynul
a mraky měnily svůj tvar.
Stejný jako tehdy, však tento kraj nezůstal…

Zvuk kytar s větrem putuje,
loďka za loďkou vodou pluje,
každý se ze života raduje.
V dáli slyším hukot lidu,
již tu není toho klidu,
když přišel´s, usednul a psal´s.

Andy Kehoe Art

Pohanské stopy – člověk a letní příroda

Josef Petr, jozka.petr@gmail.com

Jako další ochutnávku projektu Pohanských stop vám nabízíme několik letních obrázků z naší fotogalerie „Člověk a příroda“. Nechť vám slouží jako inspirace pro letní toulky přírodou a povzbuzení pro vlastní práci s obrazem.

Máte také tematické fotografie, které bychom mohli publikovat na stránkách našeho projektu www.pohanskestopy.cz? Neváhejte nám je poslat na info@pohanskestopy.cz

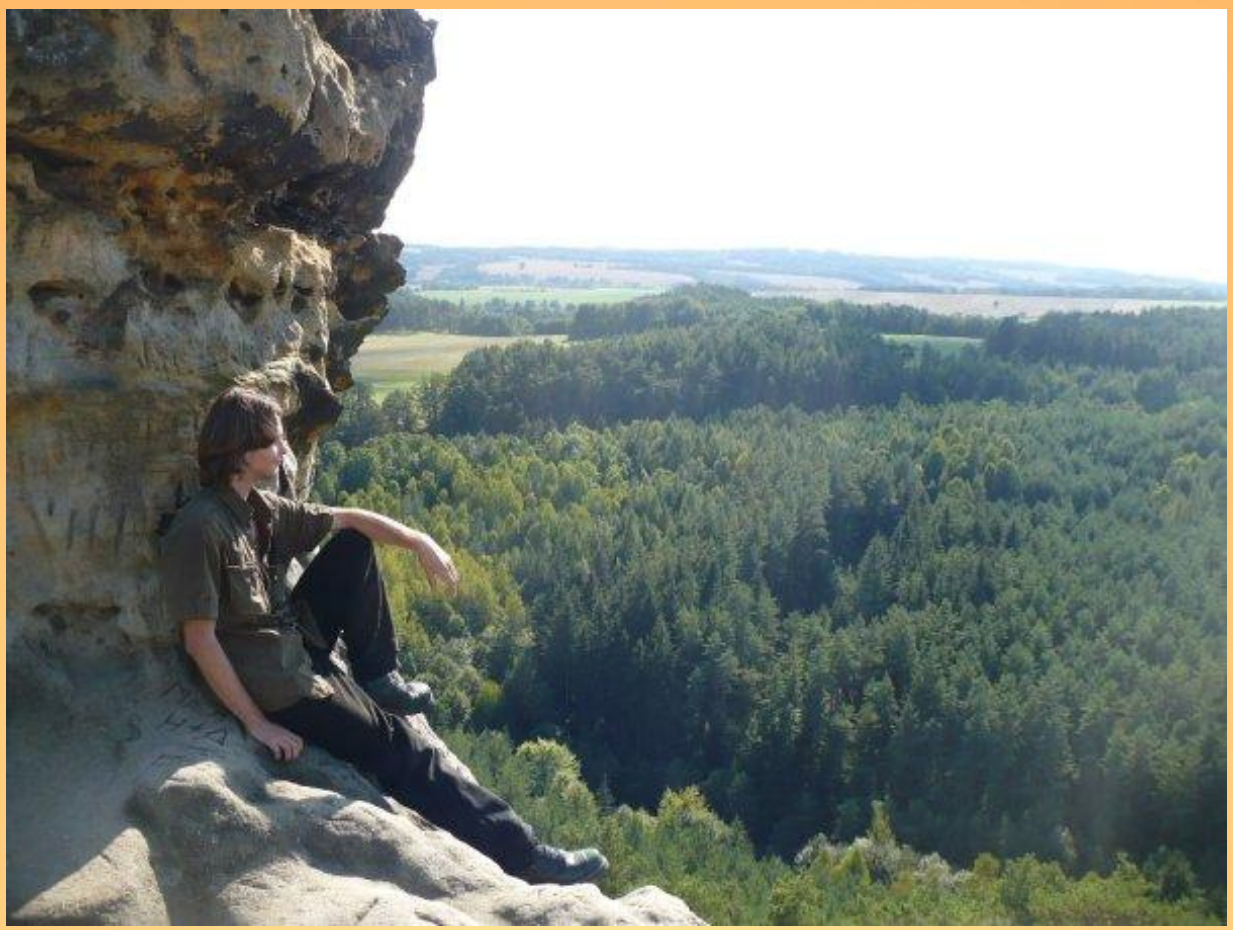

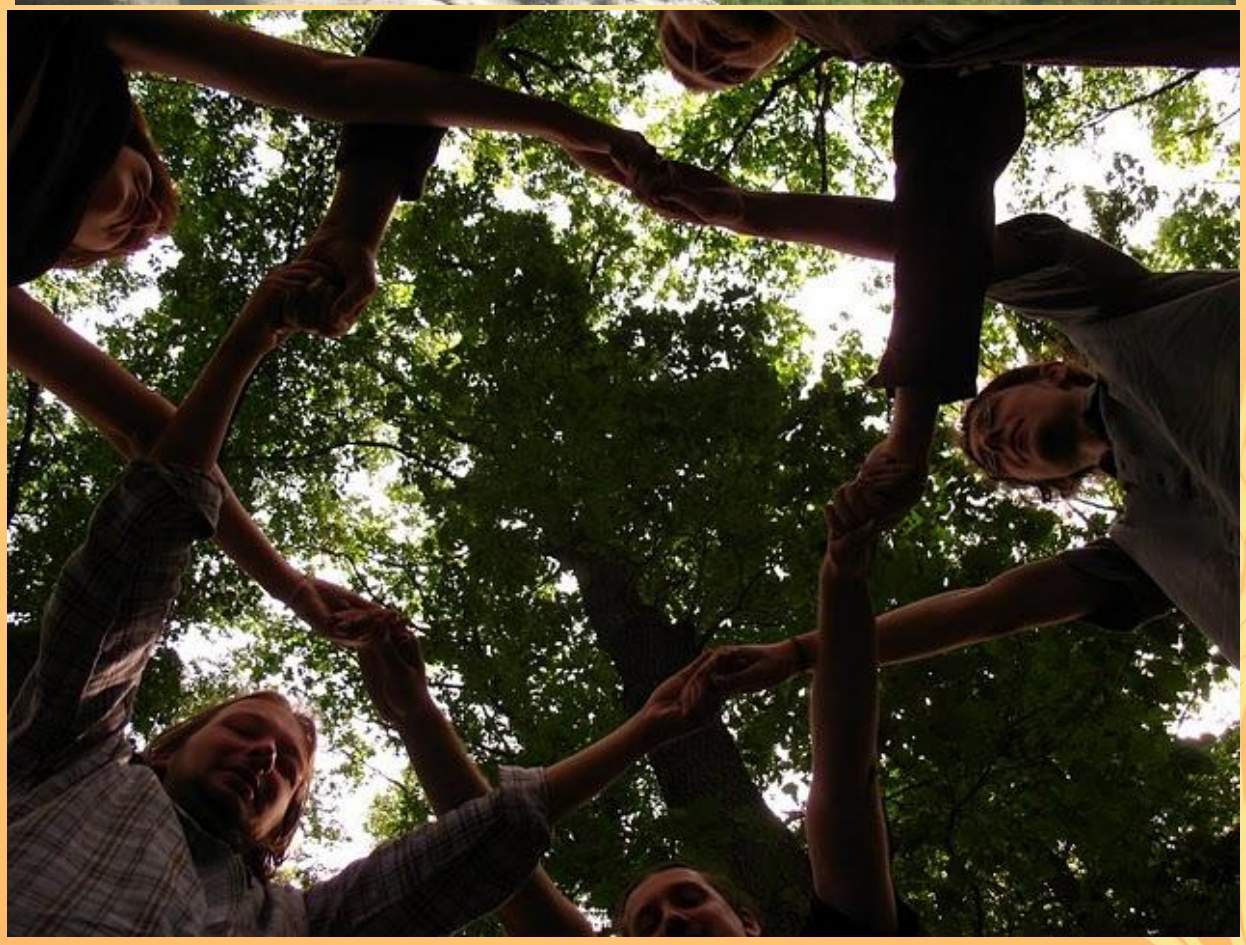

Povídka

Příběh k Lughnasadhu

Cerii Lee, překlad: Jarmila Cikánková

„Když tady tak dlouho stojíš, minou tě celé věky“ vykládal moudře, vlastně nikomu.

Zlatý ječmen se kolébal v jemném vánku. Vousaté hlavičky společně přikyvovaly, což se, alespoň jemu, jevilo jako souhlas.

Kolem, klouzajíc nad hlavami ječmene bzučela velká vážka.

„No, letos se jim daří dobře, alespoň to tak vypadá“ řekl obecně do světa. „Bylo to pro ně těžkých pár let, pro všechny, namouvěru! Já nevím, léto už není takové, jako bývalo.“ Blábolil starosvětsky, jako nějaký stařeček posedávající na zápraží.

„Pamatuji časy, kdy léto znamenalo teplo a slunečno, dlouhé dny zahalené v mlžném oparu, děti běhající po polích, a včely spokojeně bzučící v plodinách. Teď to vypadá jako jedna dlouhá zima s krátkou přestávkou, kdy místo sněhu prší!“ Kdyby mohl, byl by smutně potřásal hlavou.

Ječmen zamyšleně přikyvoval, zatímco na pole pražilo slunce.

„Pamatuješ,“pokračoval nenuceně „byly časy, kdy pole nebyly tak velké a počasí tak nejisté, jako je tomu v poslední době. Myslím, že to nazvali „malá doba ledová“, sněhu bylo tuhle až po ramena. Mně se zdá, když se na to podíváš dlouhodobě, že to počasí lítá nahoru a hned zas dolů, jako sukně lehkých holek. Ne že bych o lehkých holkách něco věděl, chápeš“ řekl a zachechtal se.

Ječmen k tématu okázale neřekl nic.

Nad pole vylétl párek skřivánků a štěbetal, neustále poletujíce sem a tam. Ptáčci občas přistáli na sloupku, nebo na některé vyšší rostlině, aby vzápětí znovu vylétli a obnovili svoji frenetickou píseň.

„Co je tak vyvedlo z míry?“ Přemítal.

Kdyby býval mohl, natáhl by krk, aby lépe viděl, co se děje v ječmeni. Takhle se ale spokojil jen s luštěním hádanky, kdo to asi vyrušil ten malý pár. „Mohl to být hranostaj, či lasička, nebo také některá z koček ze dvora, co se tady potulují kolem a působí trable.“

Ptáčkové se po chvíli ztišili a usadili se zpátky k čemusi, čím se takoví skřivánci obvykle zabývají.

„ No, cokoliv to bylo, už ho to omrzelo a nechalo je na pokoji. Moje malé drama pro dnešek tedy skončilo“ odfrkl bezútěšně.

Najednou z ječmene loudavě vyšla kočka a stoupla si před něj. „Á, tak to si byla ty, že jo?“ řekl. Kočka zvedla hlavu a podezíravě se na něj zadívala. Pak se posadila, aby si olízala tlapku a umyla obličej.

„Doufám, že si nezahubila žádné z těch mláďátek,“ řekl vyčítavě pyšné kočce. „Sledoval jsem celé léto, jak rostou a oblíbil jsem si ty malé uličníky.“

Kočka jej ignorovala a nepřestávala se vytrvale čistit. Nakonec vstala a se švihnutím svého dokonale upraveného ocasu, odkráčela.

„Okouzlující!“ pomyslel si.

Slunce stálo vysoko na obloze, stíny byly velmi krátké a vzduch tak klidný, že nechával ječmen téměř bez pohybu.

„Jsem rád za ten klobouk, že drží to slunce na uzdě, i když je odřený a roztrhaný, lepšího nad něj není. Mám jej už léta. A ten starý plášť taky, knoflíky by sice zasloužily trochu pozornosti, jeden z nich už visí na vlásku, ale stále chrání před zlým počasím.“ Posuzoval své oblečení s jistou hrdostí.

„Někdo by možná řekl, že je to trochu horší oblečení, ale mně tady na poli slouží dobře.“

Čas se v dusném odpoledni vlekl, stíny se prodlužovaly a on sledoval, jak sluneční světlo začíná házet do zlatého ječmene oranžovou zář.

„Vidím, že jsi připraven, příteli, poznám to podle barvy tvých vousů. Ty a já, Johne, ty a já, projdeme tu dlouhou cestu společně.“ V jeho hlase byl tesklivý tón a ječmen zdálo se, souhlasně šepotal. Jako ozvěna sentimentu se nad polem ozvalo dlouhé, hluboké, hrdelní zakrákání vrány.

„Budou ti zpívat, starý příteli, určitě budou. –*There where free men came out to the west, their fortunes for to try……*“zpíval přiškrceným hlasem. „Mám tu písničku rád, opravdu rád.“ zasmál se.

„Ale žádná písnička pro mne, co, Johne? Žádná písnička pro mne.“ V jeho slovech nebyla žádná hořkost. „Mě to nevadí, opravdu ne. Mám to tady rád a tebe mám rád taky. Vrátím se sem i příští rok, jen bych byl rád, kdyby mi přišili zpátky ten můj knoflík a možná trochu záplatovali ty kalhoty. Myši mi v nich letos udělaly pořádný bordel, to bezpochyby.

„Pojď, tati, chci se podívat na starého Charlieho.“Ječmenem běželo ušmudlané dítě. Za ním pomalu kráčel jeho otec, dotýkal se hlaviček ječmene a občas se sehnul, aby k nim přivoněl.

„Už jdu, starý Charlie přece dnes večer nikam nejde, že ne?“ Zvolal a dál se loudal přes pole. Dával si načas, vychutnával atmosféru, oranžové světlo, vůni ječmene a země a srdce mu z toho všeho plesalo.

„Pojď“ naléhalo nedočkavé dítě. Její otec se usmál a rozhlédl se, aby viděl, kam šla. Podíval se směrem k starému Charliemu a uviděl, jak ječmen uhýbá pod náporem odhodlané šestileté postavičky.

„Podívej, tati, v kapsách mu letos opět bydlely myši. Budeme je muset dát mamince, aby je zašila.“ Holčička se na chvíli zahleděla na Charlieho, pak se otočila a objala rukama otcovy nohy.

„Uděláme jej příští rok znovu, že jo, tati?“ její tvář téměř prosila.

„Ovšem, že ano,“ potvrdil „to nejde, nechat Johna BarleyCorna (BarleyCorn = Ječmen) na poli samotného, to by nebylo správné!“

„A spálíme ho, až posekáme pole, jako loni?“ podívala se na otce tak vážně, že se nezasmál.

„To víš, že ano, musí přece s sebou vzít naše vzkazy a dary“ řekl farmář. Takhle jsme to na naší farmě dělali vždycky. Když uzavřeš dohodu, musíš ji dodržet, zvlášť pokud je to dohoda s někým, komu vděčíš za jídlo a bydlení. Kdybychom zapomněli na své sliby, rozesmutnělo by Ji to, a to se nedělá. Klobouk a šaty pěkně vypereme a pečlivě uložíme na příští rok, ale vše ostatní z něj půjde do ohně. A letos jsem se rozhodl, že pro něj složím píseň, která jej vyprovodí na cestu. Ale teď už pojď zpátky, maminka bude mít brzy hotovýčaj a já mám strašný hlad!Kdo tam bude dřív?“

Starý Charlie se díval za dvojicí utíkající zpátky přes pole. „Moji vlastní píseň, hm? Tak tady to máš, slyšel si to, Johne? Konečně budu mít písničku.“Přiletěl tlustý holub a přistál mu na rameni, které pod vahou zaskřípalo. Pták se rozhlížel po poli. „A ty odprejskni,“ řekl starý Charlie.

The Old Walking song

Josef Petr, jozka.petr@gmail.com

Letos v červenci uplynulo 60 let od vydání Pána prstenů, díla, které ovlivnilo životy mnoha lidí. Řada z nás se právě skrze Tolkienovy příběhy dostala k pohanství, a za to se sluší vzdát tomuto Panu spisovateli hold. Alespoň tím, že vám představím jeden z výtvorů jeho veskrze bardské mysli.

Bilbova stará pochodová píseň je duchovní majstrštyk. Vyskytuje se v několika verzích a slokách, ale ta nejznámější, kterou také nazpíval The Tolkien Ensemble zní takto:

The Road goes ever on and on

Down from the door where it began.

Now far ahead the Road has gone,

And I must follow, if I can,

Pursuing it with eager feet,

Until it joint some larger way

Where many paths and errands meet.

And where then? I cannot say.

K poslechu: https://www.youtube.com/watch?v=eYoTdnaPEaw

Knižní překlad je natolik dokonalý, že udělám výjimku, nebudu se pokoušet o vlastní a nabídnu vám jej takto v jednom kuse:

Cesta jde pořád dál a dál

kupředu, pryč jde od mých vrat.

Daleko už mi utekla

a musím za ní pospíchat.

Na těžkých nohou dám se vést

až k větší cestě, nežli znám,

tam, kde se stýká mnoho cest.

A potom kam? To nevím sám.

V této písni se zračí pravá podstata putování, které není jen bezcílným blouděním krajinou, ani soutěží o to, kdo navštíví nejvíc zajímavých míst nebo si dá víc do těla. Pravá podstata putování má spirituální základ. Putování krajinou je duchovním prožitkem, transformací mysli. Malou smrtí uprostřed života. Poutník se stává součástí krajiny. Jeho vlastní cesta se ztrácí ve velké cestě světa a jeho duše splývá se vším živým i mrtvým. Po takovém zážitku se člověk vrací znovuzrozený -plný elánu a touhou dělat nové a zajímavé věci, ošetřit staré rány, vyřešit problémy, jít dál…

K úspěšnému putování je důležité pojmout chůzi krajinou jako malý rituál, kdy se oddělí svět posvátný od světa profánního. A k tomu může sloužit právě i opakování nějakého chantu nebo písně. Stará Bilbova pochodová píseň je krásnou ukázkou. Zkuste si ji zpívat při brouzdání záplavou borových šišek, na cestě podél zlatého pole nebo u večerního ohně pod hvězdami. Do rytmu si klepejte holí o zem. Uvidíte, že to funguje.

A na závěr malý bonus: Rozhovor s religionistou Pavlem Hoškem o Tolkienově díle: http://video.aktualne.cz/dvtv/60-let-pana-prstenu-boj-dobra-zla-i-osobni-pribeh-tolkiena/r~d8402bf6172c11e4b462002590604f2e/

Reportáž: Vyprávění keltských mýtů doprovázené hrou na harfu

Ondřej Vaverka,
ondrej.vaverka@pohanskaspolecnost.cz

Letos na jaře přijala pozvání do Čech Siggy - vynikající harfistka, hudebnice a bardka s vytříbeným citem. Při této příležitosti uspořádala Česká pohanská společnost tematický večer a požádala Siggy, zda by nevyprávěla posluchačům keltské mýty a legendy, nebo zda by nepředvedla své pověstné umění hry na harfu. Siggy přijala tento nápad s nadšením a splnila hned obě prosby. A tak vznikla událost vyprávění keltských mýtů doprovázených hrou na harfu.

Dopoledne, v den kdy se mělo konat vystoupení, dorazil vlak Vídeň-Praha na hlavní nádraží, kde jsem očekával Siggy držíce cedulku s jejím jménem nad hlavou. Siggy jsem do té doby neznal a měl jsem obavy, zda ji poznám. Obavy to byly naprosto zbytečné. Jen jedna osoba si s sebou z vlaku odnášela velikou harfu na zádech a její milý a nenucený úsměv byl v ostrém kontrastu s ostatními uspěchanými a zamračenými lidmi. Při společném obědě jsem se dozvěděl, že Siggy žije ve Vídni, a že pracuje jako průvodkyně turistů po místních památkách. Její zkušenosti průvodkyně dali vzniknout neuvěřitelné schopnosti bourat jazykové překážky a mnohdy se mi dostalo odpovědi dříve, než jsem stihl najít vhodná slova pro svou otázku. Odpoledne mi bylo jasné, že Siggy není jen skvělou hudebnicí, ale skutečným bardem a velmi příjemnou a přátelskou osobou.

Večer se blížil a bylo třeba připravit prostor pro vystoupení. To se konalo v osvědčených prostorách pražské čajovny Šamanka. Menší útulná místnost byla během chvíle vyzdobena svíčkami, elektrická světla zhasnuta a závěsy zataženy. Atmosféra byla dotažena téměř k dokonalosti a pomalu začali přicházet první hosté. Když byli všichni usazeni v křeslech se svými šálky čaje, vyprávění a hra mohli začít.

Téměř třicet posluchačů zatajilo dech, když Siggy zahrála do ticha první úvodní tóny na svou harfu. Zvuk strun byl jak z jiného světa a kouzelná melodie dala rychle zapomenout na svět rušného města venku za dveřmi. Hudba velmi snadno přenesla naši mysl do starých příběhů.

Siggy si pro nás přichystala celkem čtyři příběhy, respektive tři příběhy a jednu báseň. První příběh byl o bájných mořských pannách – Selkie. Vyprávěl o muži rybáři, který na pobřeží potkal tyto bájné ženy, které byly v moři tuleni a na souši, když si svlékli tulení kůže, byli lidskými ženami. Muž sebral jednu z tuleních kůží a dívka, které kůže patřila, již nemohla uprchnout zpět do moře a změnit se v tulenici.

Souhlasila, že bude s rybářem a bude jeho ženou. Žili šťastně a měli děti. Jednoho dne, ale dcera objevila matčinu tulení kůži a matce ji vrátila. Ta neodolala volání moře, svého domova, a vrátila se zpět do vln. Své děti pak chodila každého úplňku navštěvovat na pobřeží v podobě tulenice. Příběh byl doprovázen nejen hrou na harfu, ale také zvuky seadrumu - zvláštního bubnu, který je naplněn kovovými kuličkami a dokonale napodobuje šumění vln na útesech. Atmosféra příběhu byla velmi strhující a patří k zážitkům, které se nezapomínají.

Druhý příběh se jmenoval „Princ, lišák a meč“ a vyprávěl příběh o princi, který měl zlou nevlastní matku. Byla temná, ovládala kouzla a jednoho dne poslala prince hledat modrého sokola. Při této cestě musel překonat mnohé překážky, při kterých mu pomáhal kouzelný lišák. Lišák byl schopen přeměny v jiná zvířata, lidi a dokonce i věci a často zachraňoval, co princ pokazil. Princ na cestách získal několik vzácných a kouzelných předmětů. Získal také princeznu a při návratu domů porazil zlou nevlastní matku. Poté se s princeznou oženil a po smrti svého otce vládl západním ostrovům Skotska.

Třetí příběh zajímavě vypráví o zkušenostech a zážitcích krále Cormaca, krále Irska, z jeho návštěvy Jiného světa, říše víl. Tam se vydal hledat své děti a ženu, které si tam odvedl mladý muž výměnou za kouzelnou větev. Tato větévka s devíti jablky z červeného zlata měla schopnost uzdravovat a uspávat lidi tak,že po probuzení zapomněli na všechen žal.

Čtvrtý příběh byl básní „Song of Amergin“. Vlastně popisuje slova Amergina, velkého barda

Milesianů - lidu, který ovládl Irsko po božském národu Tuatha De Dannan. Amergin básní invokuje sílu Země a spojuje se s elementy Irska.

Večer to byl velmi povedený a většina posluchačů se po vyprávění pustila do debat nebo jen tak relaxovala a pročítala si vytištěné texty příběhů, které jsme dostali při příchodu. Siggy laskavě dovolila zájemcům, aby si vyzkoušeli hru na harfu nebo seadrum a vysvětlovala jim hudební základy. Málokomu se chtělo domů a tak početná skupina spolu se Siggy vyrazila do nedaleké irské hospody dokončit načaté debaty. S čistým svědomím mohu říci, že Siggy je opravdovou bardkou a doufám, že brzy do Čech opět zavítá. Tento nevšední zážitek budu dlouho nosit v paměti.

Pozvánky na akce

Na září pro vás Česká pohanská společnost, ve spolupráci s Pražskou obcí unitářů, chystá jedinečnou událost. Na pozvání České pohanské společnosti k nám do Čech přiletí významný historik **prof. Ronald Hutton** a bude přednášet na téma **pohanského čarodějnictví a druidství**. Prof. Ronald Hutton se specializuje na historii pohanství, lidových zvyků a moderní pohanstvív Británii. Zabývá se také vývojem čarodějnictví a magie od prehistorie až po současnost. Publikoval čtrnáct knih, vyučuje na univerzitě v Bristolu a je uznávanou osobností ve svém oboru. **Nenechte si ujít tuto vzácnou příležitost** a přijďte si poslechnout jedinečnou přednášku světového odborníka na historií pohanství a čarodějnictví. Přednáška bude vedena v anglickém jazyce samozřejmě s překladem do češtiny. Přibližná délka přednášky bude jedna hodina s následnou časově neomezenou diskuzí a prostorem pro dotazy.

Kdy: 19:00, 15. 9. 2014
Kde:sál v budově Unitaria, Anenská 5, 110 00 Praha 1
Členské vstupné: 80 Kč (členové ČPS a Pražské obce unitářů)
Standardní vstupné: 100 Kč
Sponzorské vstupné: 200 Kč nebo více (Váš příspěvek bude použit pro podporu pohanství v ČR)

Neváhejte a případné dotazy posílejte na e-mail: ondrej.vaverka@pohanskaspolecnost.cz

Koncert Damh the Barda je opět tady!

Přijďte si poslechnout krásu pohanské hudby a prožít tak neopakovatelný zážitek.

Damh the Bard je jednou z nejvýznamnějších postav pohanské folkové hudby a zároveň druid největšího britského druidského řádu OBOD. Hudba je pro Damha jedním z vyjádření jeho druidské i lidové tradice, duchovní cestou a způsobem, jak sdílet s ostatními a prožívat cestu bardů. V **jeho písních a příbězích ožívají mýty, prastaré příběhy a rituály, duchové kopců i velmi starých stromů.** V jeho textech se můžeme setkat s Bohy zejména z keltského, ale i z řeckého pantheonu. Příběhy, které vypráví jeho hlas a kytara, nabízejí nejen pobavení, ale také inspiraci, náměty k přemýšlení a dotyky starého, zapomenutého světa.

Cena: předprodej 250 Kč, členové Č.P.S. 200 Kč, na místě 290 Kč

Pro jakékoliv dotazy nás neváhejte kontaktovat na veronika.stepanova@pohanskaspolecnost.cz

http://www.paganmusic.co.uk/
http://www.pohanskaspolecnost.cz/

Jsou srdečně vítáni všichni pohané i nepohané. Těšíme se na vás!

-

Midgardo.s. si Vás dovoluje pozvat na již osmý ročník raně středověké bitvy Rogar – letos s podtitulem **Boj o Hedeby**, která se bude konat v **Brdečném nedaleko Neveklova (okres Benešov)** ve dnech **16.a 17. srpna 2014.**

Můžete těšit na více než **300 účinkujících z Čech, Slovenska a Německa**. Budete mít možnost zhlédnout **dobové ležení válečníků o zhruba 100 stanech**, **rekonstrukci pohanského obřadiště a vikinského pohřebiště**, ozkoušet si **zbraně i zbroje válečníků**, dozvědět se mnoho zajímavých informací o Vikinzích i Slovanech z informačních tabulí a samozřejmě i od účinkujících, kteří rádi zodpoví Vaše dotazy. Jako hlavní bod programu bude největší raně středověká bitva v Čechách, ve které se střetnou válečníci z dalekého severu i naši slovanští předci.

Tradičně jsou pro Vás připraveny **komentované prohlídky dobového tábora (s průvodci z řad renomovaných archeologů)**, turnaje v hodu kopím a v lukostřelbě. Budete si moci vyzkoušet několik vikinských her a zúčastnit se soutěže o hodnotné ceny.

Jako novinku jsme pro Vás pro letošní rok připravili **turnaj a ukázky starého vikinského bojového sportu s názvem Glima**. Dále to budou ukázky **boje na volské kůži, Holmgang,** který byl na život a na smrt a odsuzovali se jím obžalovaní a řešily spory. V neposlední řadě se můžete těšit na soutěž o **nejlíbivější vikingské vousy** a **nejkrásnější raně středověkou dívku**. ☺

Na místě bude samozřejmě historické tržiště s občerstvením a suvenýry, soutěže pro děti a spousta dalšího.

Přijďte se podívat, jak žili, válčili i vypadali naši předci. Zde se Vám i Vašim dětem otevře svět starý 1200 let.

Více informací a kompletní program naleznete na webových stránkách našeho občanského sdružení pro oživení historie Midgard.

www.os-midgard.info

Za Midgard, o.s.

David "DagfariHrut" Tůma
předseda sdružení

Recenze

majkii, michal.belsan@pohanskaspolecnost.cz

Přinášíme Vám, našim čtenářům, další doporučení, tentokrát ke konzumaci duchovní potravy. Narazili jste na knihu, knižní řadu nebo jiný literární skvost, o kterém chcete říct ostatním? V naší knihovničce je prostor pro pohany, aby ostatním doporučili čtivo s pohanskou tématikou, které může oživit, zlepšit nebo podpořit znalosti i praxi.

Stačí jen přečíst si doporučení na konci této rubriky a řídit se několika základními pravidly.

Pro první svátek sklizně jsem si pro vás připravil něco trochu jiného, než na co jsme byli zvyklí doposavad. Vždy jsem se velice zajímal o symbologii a proto je také má knihovna zásobena několika knihami, které se symboliku samotnou pracují. Vybral jsem z nich pět svazků, které bych vám nyní rád představil. Všechny pojednávají o symbolice, ale každý z trochu jiného směru.

Název knihy: **Slovník symbolů (Lexikon de Symbole)**

Autor: **Udo Becker**

Překlad: **Petr Patočka (2. vydání)**

Nakladatelství: **Portál**

Rok vydání (originál): **2007 (1992)**

ISBN: **978-80-7367-284-3**

Zahrnuta v: **Samostatná kniha**

Jedná se o výkladový slovník, tedy pod konkrétními hesly naleznete stručné, ale celkem komplexní shrnutí nejvýznamnějších interpretací symbolu. Výklad není psán s přímým zaměřením na pohanství, takže informace jsou skutečně všeobecné, i tak velice dobře použitelné pro zaplnění širokého spektra prázdných míst ve znalostech. Jednotlivá hesla jsou řazena abecedně.

Popisy symbolů jsou často doplněny obrazy nebo ilustracemi, přesto je slovník na první pohled zaměřen především na předání informace v textové podobě. Autor často využívá jako zdroj mýty a pověsti všech kultur a tradic, nikdy jsem však nezískal dojem, že se tak děje z nedostatku faktů.

Slovník v sobě nemá zahrnutý rejstřík ani jinou formu výtahu dat, která by usnadnila orientaci a hlavně vyhledávání symbolů (ačkoli hledání v samotném těle není problémové, v tomto druhu literatury je již vytvořeno určité zvykové pravidlo přítomnosti alespoň základní formy rejstříku). Stejně tak chybí odkazy na zdroje.

Slovník symbolů od německého šéfredaktora nakladatelství Herder je užitečná pomůcka pro hledače všeobecného významu symbolů, tedy pokud potřebujete nasměrovat své další hledání. Nebudete s ním však příliš spokojeni v případě, že chcete nalézt interpretaci znamení vztaženou k určité tématice, například magické praxi nebo pohanské tradici.

Název knihy: **Kniha znamení (TheBookofSigns)**

Autor: **Rudolf Koch**

Překlad: **Helena Škopíková, pozn. Petr Hromek**

Nakladatelství: **Votobia**

Rok vydání (originál): **1997 (1930)**

ISBN: **80-7198-196-6**

Zahrnuta v: **Samostatná kniha**

Skutečně jsem se rozmýšlel, zda toto dílo zařadit a zmínit. Jedná se o tenký sešit, a ačkoli podtext názvu praví "Výklad 493 tajemných znaků", ve skutečnosti je pouze grafickou sbírkou znaků a symbolů, u kterých je valnou většinou uveden pouze název bez jakéhokoli dalšího vysvětlení. V tomto směru svazek poněkud chytá dech ve všeobecných úvodnících na začátku kapitol, ale ani tak se objem faktů zdaleka nepřiblíží množství, požadovanému úrovní vyhovující.

Nakonec vám svazek představuji. To je podpořeno především grafickým vyvedením znaků, které je transparentní a nebojím se říct příkladné. Znaky jsou skvěle čitelné a přehledné. Dalo by se také říci, že svou skoupostí na informace umožňuje tomu, kdo nehledá vysvětlení významu, nýbrž přiblížení samotného vzhledu znaku poskytuje svazek dobrou pomoc.

Znaky jsou rozdělené tematicky do kapitol podle náboženství, příslušnosti k alchymii, astrologii, vědním oborům, runám a tyto jsou shrnuty v obsahu na konci titulu.

Z počátku se pomoc této tenké knihy nejeví jako příliš přínosná (možná i díky pokročilému věku díla), ovšem během času můžete zjistit, že při malbě nebo psaní znaků vás mile překvapí svou nenásilnou schopností nabídky jasné předlohy.

Název knihy: **Znamení, Symboly a Omen (SIGNS, SYMBOLS & OMENS)**

Autor: **Raymond Buckland**

Překlad: **Veronika Glogarová**

Nakladatelství: **Fontána**

Rok vydání: **2003**

ISBN: **80-7336-272-4**

Zahrnuta v: **Samostatná kniha**

Také u této knihy se setkáváme s podtextem, praví "Ilustrovaný průvodce magickou a duchovní symbolikou". Jako čtenář, jenž už má určitou zkušenost s podobnou literaturou, musím o titulu prohlásit, že zanechává lehký dojem uspěchanosti. Jakmile se dotkne jednoho tématu, už se rychle řítí k dalšímu, aby po letmém doteku zase změnil směr. Kapitoly jsou psané stylem, který připomíná barevné magazíny se zajímavostmi, a obsahují slabší esenci faktů.

Ilustrace, které doplňují text v kapitolách, tříděných podle geografické a náboženské příslušnosti, jsou skutečně pouze ilustrační, protože tam, kde se vyskytují v dobře rozeznatelném provedení, jsou to jen vzorky symboliky, spojené s tématem a pokud kniha uvádí více znaků pohromadě, často u nich chybí jakékoli popisy nebo vysvětlení (máme zde runovou abecedu v šesti různých podáních, ale co která runa znamená, se nedozvíme ani v jednom případě). Za sebe mohu také říct, že uvedení upoutávek na další tituly, evidentně umístěných do zápatí volných stránek nakladatelstvím, pro mě vyznívá vyloženě rušivě.

Celkově rekapitulováno, kniha není špatná, jen není psaná pro někoho, kdo se tématikou symbolů zabývá hlouběji a má už v tomto směru zkušenosti. Cílový čtenář je evidentně normální prototyp pracujícího člověka, který si občas rád zaskočí na návštěvu do světa mystiky.

Název knihy: **Talismany a amulety (Talismane and Amulette)**

Autor: **Markus Shirner**

Překlad: **Hana Krejčí**

Nakladatelství: **Alpress**

Rok vydání (originál): **2006 (2004)**

ISBN: **80-7362-182-7**

Zahrnuta v: **Samostatná kniha**

Jak se zdá, tak literární standardu vítězů v knihovničce tohoto čísla Kolovratu nesou hrdí Germánci. Kniha Talismany a amulety je přesně to, po čem byste měli sáhnout v případě, že hledáte ukrytý význam symboliky. Opět se zde setkáme s dělením do kapitol podle geografického a náboženského klíče. V obsahu, umístěném na začátku svazku, je vše snadno přehledné. Pod kapitolami jsou jednotlivé talismany a amulety vyvedené ve fotografii s názvem a záznamem. V záznamu většinou naleznete komentář tří oblastí: původ nebo význam názvu, symbolika a samotný význam znamení.

Když jsem knihu poprvé otevřel, velice se mi zamlouvala. Postupem času se obliba změnila v nadšení. Titul přináší přesně tolik informací, které potřebujete, abyste určili daný talisman nebo amulet, případně našli adekvátního kandidáta v rejstříku.

Rejstříky jsou tu dokonce dva. První je tvořen abecedně seřazenými výrazy a hesly, přes které můžete nalézt s nimi významově spojené symboly a znaky. Druhý, také abecedně seřazený rejstřík, je určen tomu, kdo zná přímo název talismanu nebo amuletu a potřebuje si jen vyhledat jeho vzhled nebo doplňující informace.

Skvěle zpracovaná jsou runová znamení a znamení zvěrokruhu, ať už klasická nebo čínská, která jsou doplněna daty, časovými rozsahy a, jak jinak, stručnými a výstižnými popiskami.

Kniha Talismany a amulety je skvělá pomůcka pro všechny, kdo se v denním životě setkávají se symbolikou a to nejen v provedení přívěšku nebo medicíny. Při rozsahu 200 stran je kniha doslova po okraj naplněna korektními a skvěle utříděnými informacemi.

Název knihy: **Slovník symbolů (Wörtebuch der Symbolik)**

Autor: **Manfréd Lurker a kol.**

Překlad: **Alena Bakešová, Irena Šnebergová, Otakar Vochoč, Petr Dvořáček**

Nakladatelství: **Euromedia Group k. s.**

Rok vydání (originál): **2005 (2005)**

ISBN: **80-242-1588-8**

Zahrnuta v: **Samostatná kniha**

Podle hesla "nejlepší na konec" vám nyní představím knihu, ke které se obracím nejčastěji a také v ní nejčastěji nalézám odpovědi na své otázky. Jedná se o výkladový slovník hesel, vytvořený týmem odborníků v Německu. Stránky jsou vyplněny pouze textem bez ilustrací nebo fotografií. Hesla jsou rozpracována nejen z pohledu náboženského, nýbrž také uměleckého, vědeckého, lidového, filozofického nebo historického.

Zpracovaná hesla jsou tvořena nejen symbolikou, ale objevujeme zde také odkazy na mytologické hrdiny a postavy. Slovník je stejně tak použitelný pro práci se sny, neboť přibližuje děje a činy, zobrazované v umění a legendách, nezaměřuje se však na jejich cílené objasnění, nýbrž předkládá možnosti a interpretaci, jak je zaznamenána různými zdroji v průběhu historie.

Uspořádání hesel je abecední, slovník dále obsahuje užitečný seznam všeobecných i specificky používaných zkratek, slovníček pojmů a doporučenou literaturu.

Osobně chci dodat, že s publikací pracuji tak rád především pro formu zpracování odkazů k jednotlivým heslům. Informace jsou čtenáři předložena bez snahy o směrování nebo ovlivňování jeho úsudku a rozhodování jak bude informace pochopena. Výklad snů jsem zmínil záměrně, neboť jsem se za svůj život setkal již s velkým množstvím snářů, však valnou většinou se jednalo o svazky, které prostě a jednoduše pravily "zdá se vám o tom a tom, což znamená, že se stane toto a toto". Za sebe pravím, symbolika ve snech odráží osobu snící a její vnitřní životní krajinu, proto nelze ve výkladu snů aplikovat universální klíč dále, než kam dosáhnou všeobecné psychologické modely chování. Z tohoto důvodu spatřuji slovník symbolů jako skvělý nástroj, který ukáže vstup a ohraničí veřej, ale další akce už je na čtenáři.

Poslední publikace této recenze je má oblíbená obsahem, uspořádáním i zpracováním. Pro běžnou symbologii je plně dostačující a pro všechny, kdo se rozhodnou ponořit hlouběji velmi dobře specifikuje směr a tempo budoucího pátrání. Jedná se o plně profesionálně vyvedenou knihu, slovník symbolů, který budete často brát do ruky, abyste s jeho pomocí nalezly odpovědi na obrazy a znamení, které nám symboly v každodenním životě přinášejí.

Jak napsat článek o knize?

Sepište stručně faktické informace o knize, napište, proč Vás zaujala nebo z jakého důvodu ji doporučujete ostatním pohanům, připojte recenzi, popis děje nebo jiné přiblížení obsahu, které přitáhne pozornost a navnadí budoucí čtenáře a celý článek o velikosti 1 – 2 stran textu velikosti 12 bodů, opatřený jménem, které máme zveřejnit, jako autora pošlete na emailovou adresu michal.belsan@pohanskaspolecnost.cz.

Mamgu, Dožínkové palmsky a Obětní chleba

Jiří „Seóras“ & Blanka „Žofinka“ Posledníkovi

Moudro ode dna: „Je příjemné mít hlad, když je co jíst“ (skotské přísloví)

Milí čtenáři, v naší rubrice vám představujeme předpisy na pokrmy použitelné pro sváteční slavení. Recepty sebrané z různých koutů pohanské Evropy a takové, které nedají moc práce a jsou použitelné i pro oslavy ve volné přírodě.

Jedním z trochu opomíjených druhů zeleniny, který se však v Evropě pěstuje už po tisíce let, je pórek. Jeho původní domovinou je Přední Asie, tam zdomácněl již před 4000 léty, jak prozradily zkameněliny nalezené v mezopotámském městě Ur. Léčivých účinků pórku si byli vědomi Řekové i Římané, pěstoval se i ve starověkém Egyptě.

Při našem pátrání po historii pórku jsme zjistili, že pórek je jedním z národních symbolů Walesu a to díky roli, kterou sehrál v legendě o svatém Davidovi. Tato legenda vypráví, že v bitvě mezi Welšany a Sasy, která se odehrávala na pórkovém poli, se štěstí začalo přiklánět na stranu Sasů. Hlavním důvodem byla skutečnost, že bojovníci obou stran byli oblečeni do podobných oděvů, a nemohli tudíž dobře rozeznat, kdo je nepřítel a kdo bojuje na jejich straně. To si uvědomil velšský mnich, který se bitvy také účastnil, vytrhl ze země pórek a poradil válečníkům, aby si jej připevnili na helmice. Tím se odlišili od nepřátel a bitvu vyhráli. Tím mnichem byl pozdější patron Walesu - svatý David. Celá legenda byla pravděpodobně vytvořena až později (jako autor je uváděn anglický básník Michael Drayton), nehledě na to, že i postava svatého Davida byla nejspíše smyšlena.

Pórek byl používán v mnoha tradičních velšských i anglických receptech, v Anglii byl po jistou dobu, když mlsným jazýčkům místní šlechty zevšedněl, nazýván chřestem chudých. Nic to však nemění na tom, že jeho obliba dnes pomalu, ale jistě stoupá. A co víc, právě nastává období sklizně letního pórku. Takže - kdopak by se pórku bál…

Mamgu

4 pórky střední velikosti

2 velké cibule

4 mrkve

3 kořeny petržele

1 kg skopového nebo hovězího masa s kostí (my použili půl kg hovězích žeber a půl kg masa z hrudi)

1/2 hrnku rýže

1 brambor

sůl a pepř

listy petržele na přizdobení

Do plátýnka zabalíme tmavé konce pórku, stonky z petržele a slupky z cibule, zavážeme provázkem a dáme vařit spolu s masem do osolené a opepřené vody. Vaříme na mírném ohni asi půl hodiny, postupně z povrchu sbíráme tuk a pěnu. Po půl hodině přidáme zeleninu, bramboru a světlou část pórku, vše nakrájené na kostičky a rýži. Vaříme ještě asi hodinu, nebo než je maso úplně měkké. Poté maso a pytlíček se slupkami vyndáme, maso nakrájíme na kostičky a vrátíme do hrnce. Společně povaříme a před podáváním posypeme nadrobno nakrájenou petrželkou.

A teď si „přihřejeme polívčičku“. Ve spoustě pohanské literatury je psáno o svátku Lughnasad jako o slavnostech začátku sklizně případně o dožínkách či sklizni prvního ječmene Nám se jeví tyto výklady jako málo pravděpodobné V našich zeměpisných šířkách a potažmo i v těch keltských nikdy nezačínala sklizeň obilí v době okolo prvního srpna. Žně obvykle začínaly dříve a dožínky byly zase později. Takže proč se vlastně slaví asi tak vprostřed žní, v době největší práce na poli, najednou nějaký svátek? Jedno vysvětlení bychom nabídli: svátek výběru chovných stád dobytka. Právě v této době je nejvhodnější doba pro připouštění krav tak, aby se případná telata rodila příští rok do nejvhodnější doby. A co s ostatními, které se nehodí pro chov? Zabít a sníst, přece je nebudeme živit… ejhle, příležitost slavit. Oslava boha Lugha, slunce, plodnost, oběti dobytka, dobytčí trhy… možnost k zamyšlení.

Tak, a pro ty, které naše varianta významu svátku neoslovila a přidrží se tradičního výkladu, tu máme „odškodnění“ v podobě dožínkových koláčků a obětního chleba:

Dožínkové pamlsky

1 hrnek změklého másla

1 hrnek cukru

3 vejce

2 hrnky mouky

1/2 dl irské whiskey

1/4 hrnku nadrobno nakrájené kandované citrónové kůry (nahradit brusinkami)

1/4 hrnku rozinek

1/4 hrnku sekaných mandlí

Utřeme máslo s cukrem a pak postupně přimícháme vejce. Přidáme mouku a whiskey a ušleháme dohladka. Nakonec přisypeme ovoce a mandle a dobře promícháme. Takto připravené těsto nanášíme lžící na vymaštěný papír na pečení. Pečeme v troubě na 190° C asi 6 až 8 minut. Z plechu sundáme ještě teplé.

Obětní chléb

300 g hladké mouky

200 g bramborového těsta v prášku

100 g chlebové mouky

1 sáček sušeného droždí

1 lžička cukru

1 lžička soli

1 lžička kmínu nebo chlebového koření

Droždí rozmícháme s cukrem ve 4 dl vlažné vody a necháme zpěnit. V míse smícháme obě mouky a bramborové těsto, přidáme sůl a koření, přilijeme vodu s droždím a smícháme. Vyklopíme na vál a hněteme 15 minut, až je těsto hladké a tuhé. Vrátíme do mísy, zakryjeme utěrkou a necháme na teplém místě hodinu kynout.

Poté opět trochu prohněteme, oddělíme kousek na vytvoření ozdoby, ze zbytku uhněteme bochánek a dáme na plech vyložený pečícím papírem nebo vysypaný hladkou moukou. Z odděleného těsta odkrojíme 4 kousky, každý o váze asi 15 g, uválíme váleček dlouhý asi cm a silný 1 cm, jeden konec ztenčíme a silnější část nastříháme nůžkami do podoby klásku. Stejně vytvoříme i zbylé 3 klásky. Z dalšího těsta vyválíme 3 proužky a upleteme copánek, kterým pak klásky na bochníku ovineme. Bochánek na plechu navlhčíme vodou, přilepíme půl copánku, klásky položíme na něj a naaranžujeme na bochánek. Druhý konec copánku přehneme přes klásky. Chleba pečeme v troubě vyhřáté na 220° C asi 3/4 hodiny. Upečení zjistíme buď zapíchnutou špejlí, nebo poklepem na spodek chleba - poklepání bude znít dutě.

Přejeme dobrou chuť a radost při experimentování s novými recepty.

Názor

Žij svou duchovní cestu: Posvátné úkony v každodenním životě

Carolina Gonzales, překlad: Anna "Lithin" Doubková

Pozn. překladatelky: V anglických zdrojích se často zaměňuje slovo pohan a čaroděj, což je dáno vývojem novo-pohanství v Anglii a Americe. Ačkoliv je tento článek napsán "čarodějnicí", věříme, že české pohany stejně osloví a inspiruje, protože tyto dvě cesty jsou sobě bližší, než se mohou na první pohled zdát.

„Chci se vydat na duchovní cestu – jak mám ale začít?“ Tohle je jedna z otázek, kterou mi zákazníci často kladou, a je to zároveň jedna z otázek, na kterou nemůže být jednodušší odpověď: „Žij svou cestu každý okamžik.“ Když dokážeme náš každodenní život a naši víru postupně více a více splétat dohromady, dá nám to sílu do života, blízce se díky tomu seznámíme s energiemi a entitami kolem nás, pomůže nám to s uzemněním a nalezením vnitřního zdroje síly - a to vše dává větší moc našim rituálům a čarování.

Než se pustíme do toho, co vlastně "žít svou cestu" znamená, ráda bych se čtenářům s něčím svěřila. Ačkoliv praktikuji svou cestu každou vteřinu svého života, nežiji obklopená pouze pohany a čaroději a o své cestě nemluvím, pokud se mě na ni někdo nezeptá. Ačkoliv rozhodně nežiji v ústraní, velmi si cením svého soukromí. Tím spíš, že na Kanárských ostrovech, kde žiji, se 99% populace hlásí k Římsko-katolické církvi. Nejsou to zrovna

slepě oddaní následníci Krista, ale i tak se tu lidé pořád tak trochu čarodějnictví bojí. V minulosti už mi to, co dělám, přineslo mnoho odmítání, neporozumění, předsudků, posměchu a strachu.

Všechny činnosti, které v tomto článku popisuji, dělám každý den a nepovažuji je za méněcenné oproti zřejmějším magickým úkonům, jako je například práce s duchy krajiny - dokonce bych řekla, že jedním z nejčastějších předsudků začátečníků je představa, že Život a Cesta jsou dva rozdílné světy. Ale ony nejsou - váš život a vaše cesta by měly být jedno a to samé. I kdybych teď navždy přestala dělat rituály a magii, pořád bych byla čarodějnicí a moje spojení s duchovním světem by bylo zachované skrze tyto denní činnosti.

Ráda bych se s vámi podělila o příběh mé "učednice", který snad názorně vysvětlí, co mám na mysli. Už osm let učím jednu ženu, která je zároveň moje nejlepší přítelkyně a moje čarodějnická sestra; moje učení je ale velmi neformální, protože náš osobní vztah je pro nás mnohem důležitější než ten magický. Krátce poté, co jsme se poznaly, mě několikrát žádala, abych ji učila čarodějnictví (čímž myslela rituály a kouzla), ale já vždycky její žádost odmítla. To ji samozřejmě zklamalo, ale protože náš osobní vztah byl tak vřelý, časem se žádostmi přestala.

Chápu, že se teď ptáte, jak je tedy možné, že je mou učednicí. Je to proto, že jsem se těch osm let snažila ji naučit soucítit více s druhými a zároveň spoléhat na sebe, být více uvědomělá, otevřená, vnímavá, méně kritická, méně negativní a více zodpovědná. Podle mě jsou tyto kvality to, co dělá z "obyčejných" lidí opravdové čaroděje. Její osobní rozhodnutí, jaká kouzla dělat (nebo nedělat), jaký panteon uctívat (pokud vůbec nějaký), nejsou vůbec moje věc a v zásadě mě nezajímají. Důležité pro mě je sledovat tu úžasnou, silnou, magickou bytost v této ženě rozkvétat jako krásnou růži a vidět, jak všechnu bolest, hořkost a negativitu, kterou způsobovala sama sobě svým smýšlením, nechává za sebou.

Ačkoliv jsem ji nenaučila víc než pár velmi jednoduchých kouzel, jaká se dají najít všude na internetu, ona sama se pozvolně, téměř nepostřehnutelně stala čarodějnicí. Začala se plně zapojovat do života kolem sebe a zároveň našla svou vnitřní sílu, své pravé já; umí najít soucit, pochopení a rovnováhu v těžkých chvílích, dokáže čelit svým vlastním démonům a přemoct je. Našla svou vlastní čarovnou sílu, našla svůj hlas a svou vlastní cestu. A protože to je jen JEJÍ CESTA, nikdo ji o ni už nemůže připravit.

Dalším důvodem, proč jsem se rozhodla tento článek napsat, je fakt, že všechny tyto činnosti mohou otevřít bránu k pohanství i lidem, kteří se nemohou nebo nechtějí otevřeně ke své cestě hlásit. Každý může mít setrvalou duchovní praxi i v nepříliš přátelském prostředí, protože mnoho činností nevyžaduje zaříkávání, složitá kouzla a nošení rób či plášťů. Ne že by s róbami a kouzly bylo něco špatně, ale ne všichni máme chápavé příbuzné, kolegy, šéfy a přátele, a mnoho pohanů, zejména mezi těmi, kteří mají děti, musí dělat různé kompromisy ve jménu rodinného klidu.

Činnosti:

Příprava čaje - Viděli jste někdy japonský čajový obřad? Pokud ne, velmi doporučuji si nějaký najít na googlu nebo na youtube. Vaření vody a zalévání čaje či bylinek můžete dělat každý den kdekoliv, dokonce i v práci; a nikdo nemusí vědět, že přitom žehnáte vodě nebo že tiše vzdáváte úctu duchům rostlin při louhování čaje. Pokud připravujete čaj pro ostatní, můžete ho

tiše požehnat před tím, než ho naservírujete.

Koupání/plavání - ponoření svého těla do vody je mocný magický úkon, ať už je to doma ve vaně nebo v moři, řece či v jezeře. Než se začnete koupat, poděkujte duchům vody; když se ponoříte do vody, představujte si, jak se vaše tělo i duše očišťují a naplňují novou energií; po koupání poděkujte duchům vody, že vás očistili a zbavili negativní energie.

Používání symbolů, čísel a barev - nošení oblečení v barvách vašeho patrona/oblíbeného božstva, vybrání určitého počtu předmětů, které máte na vašem pracovním stole, nebo vymalování a vyzdobení pokoje či kanceláře mohou být mocnými spojenci, když si chcete zachovat svoje spojení s duchovním světem v každodenním životě.

Nenápadné obětiny - celý svět se může stát vaším oltářem, nemusíte mít speciální oltář doma (tedy pokud jej samozřejmě nechcete). Můj manžel například nosí malou peněženku s drobnými mincemi ve svém batohu a příležitostně nějaké mince utrousí tady a tamhle, na křižovatkách a dalších místech. Já zase sbírám sušenky a malé sladkosti, které v kavárnách dávají zdarma ke kávě, a pak je nosím na místní hřbitov duším, které jsou tam pohřbené. I sypání drobečků a zrní ptákům v parku může být obětinou zvířecím duchům krajiny a bohům.

Meditace a modlení - meditovat nebo se modlit můžete úplně kdekoliv. Cestou z práce, při venčení psa, zatímco čekáte na vaše děti před školou, když si dáváte pauzu od učení či práce. Nikdo přece nemusí vědět, co přesně v tu chvíli děláte.

Spojení s energeticky zajímavými místy - i uprostřed města existují místa, která mají zvláštní, posilující energii nebo kde se vám jednoduše líbí. Navštěvujte pravidelně tato místa a používejte jejich sílu; pomohou vám "dobít baterky", uzemnit se a ustálit znovu vnitřní rovnováhu.

Vědomé stravování a nakupování - jste to, co jíte, a vaše energie a síla na tom závisí mnohem více, než si možná myslíte. I když máte velmi omezený rozpočet (znám to až moc dobře ze svého života), pořád si můžete vybírat a postupně své volby zlepšovat. Jíst lokálně, sezónně a šetrně není zdaleka tak drahé, jak vám mnoho lidí vypráví, a vašemu tělu a duši se vrátí úžasná rovnováha.

Tvořte - pletení, předení, vyrábění šperků, kreslení a malování, koláže, psaní, vyřezávání, truhlařina a další (údajně) méně okázalé práce, jako jsou třeba drobné domácí opravy, jsou mnohem mocnější čarodějné nástroje, než by si mnozí mysleli. Kreativní proces, ať už se týká jakékoliv dovednosti, vám pomůže se zbavit stresu a dá volnou cestu vašim emocím. Taky se díky tvoření můžete dozvědět více o vašich nejistotách, obavách, ale samozřejmě také o vašich silných stránkách. Ruce jsou úžasné nástroje, kterými můžete vytvářet mnoho krásného a užitečného. Využívejte svoje ruce jako nástroje tvořivosti, protože právě proto byly stvořeny.

Sázejte a pěstujte - zahradničení je úžasně posilující na mnoha úrovních, ať už pracujete doma nebo venku. Do začátku bych vám radila zkusit pěstovat nenáročné rostliny, jako je třeba bazalka. Raději si sežeňte sazenice, z farmářského tržiště nebo místních obchodů; pěstovat rostliny rovnou ze semínek je těžší. Duchové rostlin nás ochraňují, učí, transformují a léčí.

Hýbejte se - choďte, tančete, zpívejte, milujte se, běhejte, hrajte, sportujte. Vaše duchovní rovnováha a energie závisí na vašem fyzickém stavu mnohem více, než si myslíte. Cvičení má na nás podobný vliv

jako vědomé stravování a nezáleží přitom na věku, fyzické kondici, nebo typu sportu. Zdravý pohyb není o redukci váhy nebo o podávání výkonů, které nás málem zabíjí - právě naopak! Je to o úctě a lásce k vlastnímu tělu, o schopnosti přijímat a předávat léčivou energii. Spojení s naším tělem je jedním zezpůsobů, jak se spojit se svým pravým já.

DÁVEJTE - obětovat energii a čas ostatním, ať už ve formě naslouchání nebo dobrovolnické práce v charitě, je velmi mocným čarodějnickým nástrojem. Jak si váš soucit hledá cestu k duším, které ho potřebují, odehrává se kolem vás kouzlo sebe-požehnání, které k vám přitahuje dobré síly a entity.

Carolina Gonzales (O autorce)

Jsem majitelkou webové stránky, blogu a obchodu Camino De Yara, kde poskytujeme informace, služby a ruční výrobky s duchovní hodnotou. Naše hlavní úsilí je upřené ke kultu Mariy Lionzy, směsi spiritismu a animismu, který pochází původně z Venezuely (což je země, ke které mám velmi blízko). Vykládám tarot už přes 24 let a pracují jako nezávislý duchovní poradce na volné noze téměř 20 let. Občas píšu články pro blog Pagan Square a jsem také zasvěcenou kněží v ULC (Universal LifeChurch).

http://humanisticpaganism.com/2014/05/30/living-the-path-sacred-acts-everyone-can-perform-by-carolina-gonzalez/

Č.P.S.Naše vize

Důstojnost

Přejeme si důstojnou roli pohanských náboženství v moderní společnosti, zejména v České republice. Proto klademe důraz na prezentaci pohanských náboženství bez senzací a zbytečných kontroverzí. Naším cílem je věcný a přesný obraz pohanského hnutí v moderní společnosti, který není zkreslený popkulturou nebo politickou agendou. Proto mimo jiné odmítáme laciné útoky na křesťanství, neboť jej chápeme jako neodmyslitelnou a sobě rovnocennou součást evropského duchovního a kulturního dědictví. Věříme, že své Bohy můžeme uctívat a své tradice si udržet i bez nepřátelství vůči jiným náboženstvím.

Civilní prostředí

Chceme, aby naše akce sloužily k setkávání pohanů nebo zájemců o pohanské tradice v příjemném, uvolněném prostředí bez očekávání kamkoliv patřit nebo čemukoliv věřit. Zakládáme si na tom, že neříkáme nikomu, co si má myslet. Naopak poskytujeme prostor a zajímavé podněty a zážitky pro to, aby si každý z nás mohl utvořit vlastní pohled na věc a rozvíjet svou spiritualitu v souladu sama se sebou. Ctíme dar daný člověku spočívající ve schopnosti utvořit si vlastní názor a vlastní cestu k Bohům, předkům a přírodním duchům. Považujeme proto za důležité tento dar kultivovat otevřeností a sdílením, namísto dogmatismu a sektářství.

Otevřenost

Neuzavíráme se sami do sebe, vítáme mezi sebou příslušníky různých tradic i náboženství. Stejně tak na našich setkáních vítáme i ty, kdo se za pohany přímo nepovažují, ale mají z nějakého důvodu k pohanským náboženstvím blízko nebo teprve s pohanskou cestou začínají. Stejný postoj očekáváme také od účastníků našich akcí. Tolerujeme vše kromě projevů netolerance. Ctíme heslo „Žij a nech žít“ a totéž očekáváme jak od našich členů, tak od účastníků našich akcí či spolupracujících partnerů. Tuto kvalitu bychom rádi viděli zakořeněnou v pohanském hnutí i do budoucna.

Přirozenost

Věříme ve zlatou střední cestu mezi aktivním dosahováním cílů a přirozeným vývojem. Chápeme pohanská náboženství jako přirozeně se vyvíjející a tento jejich předobraz ctíme i v našich činnostech. Preferujeme postupný rozvoj a neformální prostředí před násilnými a umělými metodami. Stejným způsobem chápeme i budoucnost pohanských náboženství v České republice. Věříme na pohanská náboženství přirozeným způsobem etablovaná ve společnosti. Vnímáme pohanství jako primárně rodinně či klanově založené, proto nevyvíjíme aktivitu směrem k jakékoliv centralizaci věrouky či fungování, které známe z obvyklých církevních uspořádání.

Vyzrálost

Naším ideálem je vyzrálé prostředí, které je přitažlivé pro lidi všech věkových kategorií a kde je běžná rozdílnost ve světonázoru a náboženském paradigmatu. Preferujeme věcná témata před zbytečnými konflikty. Naším primárním zájmem jsou činy a jejich dotahování do konce. Vidíme pohanská náboženství jako rovnocenná ostatním, proto chceme, aby i Česká pohanská společnost byla vždy rovnocenným a důstojným partnerem pro jakákoliv jednání.

Tvořivost

Tvořivost, řemeslo a sebevyjádření považujeme za jednu z nejhodnotnějších stránek pohanského hnutí. Sympatizujeme s tvorbou, zejména uměleckou a řemeslnou a věříme, že je ideální základnou pro setkávání a hledání vzájemného porozumění. Umělecké počiny také považujeme za jednu z nejlepších cest, kterou se pohanství prezentuje veřejnosti. Preferujeme odvahu tvořit před obavou z nedokonalosti. Z tohoto důvodu tvořivost podporujeme a považujeme ji za jednu z hlavních priorit naší organizace.